

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο πενταμελές τμήμα)
της 11ης Ιουλίου 1996 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-528/93, Τ-542/93, Τ-543/93 και Τ-546/93,

Métropole télévision SA, εταιρία γαλλικού δικαίου, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τους Pierre Deprez, Philippe Dian, δικηγόρους Παρισιού, κατά δε την προφορική διαδικασία και από τον Didier Théophile, δικηγόρο Παρισιού, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του Aloyse May, 31, Grand-rue,

προσφεύγουσα,

Reti Televisive Italiane SpA, εταιρία ιταλικού δικαίου, με έδρα τη Ρώμη, εκπροσωπούμενη από τους Carlo Mezzanotte και Giovanni Motzo, δικηγόρους Ρώμης, Aurelio Pappalardo, δικηγόρο στο Trapani, κατά δε την προφορική διαδικασία και από τον Massimo Merola, δικηγόρο στο Trapani, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του Alain Lorang, 51, rue Albert 1er, προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από τη

Sociedade Independente de Comunicação SA (SIC), εταιρία πορτογαλικού δικαίου, με έδρα το Linda-a-Velha (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενη από τον Carlos Botelho Moniz, δικηγόρο Λισαβώνας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο της Carole Kerschen, 31, Grand-rue,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσες διαδικασίας: η ισπανική, η γαλλική και η ιταλική.

Gestevisión Telecinco SA, εταιρία ισπανικού δικαίου, με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη από τον Santiago Muñoz Machado, δικηγόρο Μαδρίτης, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του Carlos Amo Quiñones, 2, rue Gabriel Lippmann,

και

Antena 3 de Televisión, εταιρία ισπανικού δικαίου, με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη από τους Fernando Pombo Garcia, Ricardo Garcia Vicente, Emiliano Garayar Gutierrez και τη Maria Luisa Tierno Centella, δικηγόρους Μαδρίτης, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του Claude Wassenich, 6, rue Dicks,

προσφεύγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης:

- στην υπόθεση T-528/93, αρχικώς από τους Berend Jan Drijber, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Géraud de Bergues, εθνικό υπάλληλο αποσπασμένο στην Επιτροπή, στη συνέχεια δε αποκλειστικά από τον Drijber,
- στην υπόθεση T-542/93, από τον Berend Jan Drijber, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον Alberto Dal Ferro, δικηγόρο στο Vicence,
- στις υποθέσεις T-543/93 και T-546/93, από τους Berend Jan Drijber και Francisco Enrique González Díaz, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας,

κατά δε την προφορική διαδικασία, από τον Guy Charrier, εθνικό υπάλληλο αποσπασμένο στην Επιτροπή, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζομένης,

στην υπόθεση T-528/93, από την

Union européenne de radio-télévision, ένωση οργανισμών ραδιοφωνίας συσταθείσα κατά το ελβετικό δίκαιο, με έδρα τη Γενεύη (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τον Hanns Ulrich, καθηγητή στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του Jean Welter, 100, boulevard de la Pétrusse,

στην υπόθεση T-542/93, από την

Radiotelevisione italiana SpA (RAI), εταιρία ιταλικού δικαίου, με έδρα τη Ρώμη, εκπροσωπούμενη από την Patrizia Ferrara Ginsburg, δικηγόρο Λουξεμβούργου, και τους Alessandro Pace και Gian Luigi Tosato, δικηγόρους Ρώμης, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο της πρώτης, 31, avenue Guillaume,

και,

στις υποθέσεις T-543/93 και T-546/93, από την

Radiotelevisión española (RTVE), ισπανικό δημόσιο οργανισμό, με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους Alfredo Sánchez-Bella Carswell, Rafael Aldama Caso και José Rivas Andrés, δικηγόρους Μαδρίτης, στη συνέχεια

δε από τους Aldama Caso και Rivas Andrés, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του Jean Welter, 100, boulevard de la Pétrusse,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 93/403/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουνίου 1993, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/32.150 — Σύστημα EBU/Eurovision, ΕΕ L 179, σ. 23),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Saggio, Πρόεδρο, H. Kirschner, A. Καλογερόπουλο, V. Tiili και R. M. Moura Ramos, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 16ης και 17ης Ιανουαρίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το αντικείμενο της διαφοράς

1 Η Métropole Télévision SA (στο εξής: M6), προσφεύγουσα στην υπόθεση T-528/93, είναι ιδιωτικός τηλεοπτικός σταθμός μεταδόσεως πάσης φύσεως

προγραμμάτων, στον οποίον η αρμόδια γαλλική αρχή παρέσχε με απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 1987 την άδεια να εκμεταλλεύεται, για περίοδο δέκα ετών, μέσω των επιγείων ερτζιανών κυμάτων και χωρίς κρυπτογραφική κλειδα, τηλεοπτικά προγράμματα εθνικής εμβέλειας.

- 2 Η Reti Televisive Italiane SpA (στο εξής: RTI), προσφεύγουσα στην υπόθεση T-542/93, είναι εταιρία ιταλικού δικαίου στην οποία η αρμόδια ιταλική αρχή παρέσχε την άδεια στις 13 Αυγούστου 1992, με τρεις χωριστές άδειες, να αναμεταδίδει σε εθνικό επίπεδο τηλεοπτικά προγράμματα παραγόμενα από τρεις επιχειρήσεις μεταδόσεως (Canale 5, Italia 1 και Retequattro), εκπεμπόμενα από έναν και τον αυτό οργανισμό και μεταδιδόμενα μέσω διασυνδεδεμένων εγκαταστάσεων.
- 3 Η Gestevisión Telecinco SA (στο εξής: Telecinco), προσφεύγουσα στην υπόθεση T-543/93, είναι εταιρία ισπανικού δικαίου, συσταθείσα τον Μάρτιο του 1989, στην οποία η αρμόδια ισπανική αρχή χορήγησε την άδεια να εκμεταλλεύεται στην Ισπανία, για περίοδο δέκα ετών δυνάμενη να παραταθεί, προγράμματα ιδιωτικής τηλεοράσεως.
- 4 Η Antena 3 de Televisión (στο εξής: Antena 3), προσφεύγουσα στην υπόθεση T-546/93, είναι εταιρία ισπανικού δικαίου, συσταθείσα στις 7 Ιουνίου 1988, στην οποία η αρμόδια ισπανική αρχή παραχώρησε την άδεια της έμμεσης διαχειρίσεως των κρατικών προγραμμάτων της τηλεοράσεως για περίοδο αρχικώς δέκα ετών.
- 5 Με τις προσφυγές τους, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως 93/403/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουνίου 1993, σχετικά με τη διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/32.150 — Σύστημα EBU/Eurovision, ΕΕ L 179, σ. 23, στο εξής: απόφαση), αποδέκτης της οποίας είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση Ραδιοφωνίας, η οποία κατέστη εν τω μεταξύ Ευρωπαϊκή Ένωση Ραδιοτηλεοπτικών Εκπομπών (στο εξής: ΕΕΡΕ).

6 Η απόφαση, ληφθείσα δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης, κηρύσσει ανεφάρμοστες τις διατάξεις του άρθρου 85, παράγραφος 1, για την περίοδο από 26 Φεβρουαρίου 1993 έως 25 Φεβρουαρίου 1998:

— όσον αφορά τις καταστατικές διατάξεις και τους λοιπούς κανόνες της ΕΕΡΕ σχετικά με την κτήση δικαιωμάτων για την τηλεοπτική μετάδοση αθλητικών εκδηλώσεων·

— όσον αφορά την ανταλλαγή αθλητικών προγραμμάτων στο πλαίσιο της Eurovision·

— όσον αφορά τη συμβατική πρόσβαση τρίτων στα ανωτέρω προγράμματα.

Η ΕΕΡΕ και το σύστημα της Eurovision

7 Η ΕΕΡΕ είναι επαγγελματική ένωση ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών μη εμπορικού χαρακτήρα, ιδρυθείσα το 1950, με έδρα τη Γενεύη (Ελβετία). Κατά το άρθρο 2 του καταστατικού της, όπως τροποποιήθηκε στις 3 Ιουλίου 1992, οι σκοποί της ΕΕΡΕ έγκεινται στην εκπροσώπηση των συμφερόντων των μελών της στον τομέα των προγραμμάτων, αλλά και στον νομικό, τεχνικό και άλλους τομείς, ιδίως δε στην προώθηση, με κάθε μέσο, όπως, επί παραδείγματι, μέσω της Eurovision και της Euroradio, των ανταλλαγών ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων και κάθε άλλης μορφής συνεργασίας μεταξύ των μελών της και των άλλων οργανισμών ραδιοφωνικών εκπομπών ή ομίλων τέτοιων οργανισμών, καθώς και στην υποβοήθηση των ενεργών μελών της στα πλαίσια των διαπραγματεύσεων οποιασδήποτε μορφής ή στη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων από την ίδια κατόπιν αιτήσεως των μελών της και για λογαριασμό τους. Κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως, η ΕΕΡΕ αριθμούσε, ύστερα από τη συγχώνευσή της με τον αντίστοιχο φορέα της Ανατολικής Ευρώπης, 67 ενεργά μέλη — σε 47 χώρες κείμενες στην ευρωπαϊκή ραδιοτηλεοπτική ζώνη —, η πλειονότητα των οποίων είναι οργανισμοί υπαγόμενοι στον δημόσιο τομέα.

8 Κατά τον χρόνο ιδρύσεως της ΕΕΡΕ, η παροχή ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών στην Ευρώπη εξασφαλιζόταν, σχεδόν αποκλειστικώς, από οργανισμούς, υπαγομένους στον δημόσιο τομέα ή επιφορτισμένους με την

παροχή δημοσίας υπηρεσίας, οι οποίοι συχνά απολάμβαναν μονοπωλίου. Το 1984, ήτοι τις παραμονές της διασποράς των ραδιοτηλεοπτικών επιχειρήσεων με κυρίαρχο το εμπορικό στοιχείο, διασποράς η οποία χαρακτηρίζει το δεύτερο ήμισυ της δεκαετίας του '80, η ΕΕΡΕ δέχτηκε στους κόλπους της, για πρώτη φορά, ιδιωτικό τηλεοπτικό οργανισμό και συγκεκριμένα τη γαλλική εταιρία Canal Plus. Εξάλλου, το 1986, η ΕΕΡΕ επέτρεψε στον γαλλικό τηλεοπτικό σταθμό TF1 να διατηρήσει την ιδιότητά του ως ενεργού μέλους και μετά την ιδιωτικοποίησή του. Κατά την ίδια αυτή χρονική περίοδο, κατόπιν σημαντικών εξελίξεων της τεχνικής στον τομέα των οπτικοακουστικών μέσων, ο τομέας απώλεσε τη σχετική ομοιογένεια που τον χαρακτήριζε αρχικά. Νέου είδους φορείς εθνικού, τοπικού ή διασυνοριακού χαρακτήρα, ενίοτε ειδικευμένοι σε συγκεκριμένα είδη προγραμμάτων (μορφωτικά, αθλητικά, μουσικά) ή χρηματοδοτούμενοι μέσω εγγραφής ή συνδρομής (τηλεόραση «επί πληρωμή»), εμφανίστηκαν στην αγορά με σκοπό την εκμετάλλευση της διανομής, καλωδιακά και δορυφορικά, τηλεοπτικών προγραμμάτων.

- 9 Το καταστατικό της ΕΕΡΕ τροποποιήθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 1988, προκειμένου, κατά την άποψη της ίδιας της ΕΕΡΕ, να «περιοριστεί ο αριθμός των μελών της Eurovision, σύμφωνα προς τους στόχους και τον τρόπο λειτουργίας της», μελών τα οποία χαρακτηρίζονται ως ιδιαίτερη ομάδα επιχειρήσεων ραδιοφωνικών εκπομπών.
- 10 Το άρθρο 3 του καταστατικού, κατόπιν της τροποποίησής της 3ης Ιουλίου 1992, έχει ως εξής:

«§ 1 Τα μέλη της ΕΕΡΕ διακρίνονται σε δύο κατηγορίες:

— ενεργά μέλη·

— συνδεδεμένα μέλη.

(...)

§ 3 Δύνανται να είναι ενεργά μέλη της ΕΕΡΕ οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί ή οι όμιλοι τέτοιων οργανισμών κράτους μέλους της Διεθνούς Ενώσεως Τηλεπικοινωνιών (ΔΕΤ) και κεμένου εντός της ευρωπαϊκής ραδιοτηλεοπτικής

ζώνης, όπως αυτή καθορίζεται με τον κανονισμό των ραδιοτηλεοπτικών τηλεπικοινωνιών, ο οποίος εμφανίζεται ως παράρτημα στη διεθνή σύμβαση τηλεπικοινωνιών, οργανισμοί ή όμιλοι οι οποίοι παρέχουν εντός του οικείου κράτους, με την άδεια των αρμοδίων αρχών, υπηρεσίες ραδιοτηλοψίας σε εθνική κλίμακα και με εθνικό χαρακτήρα και οι οποίοι αποδεικνύουν περαιτέρω ότι πληρούν όλες τις κατωτέρω προϋποθέσεις:

- a) οφείλουν να εξυπηρετούν στο σύνολό τους τους κατοίκους της χώρας τους και ήδη εξυπηρετούν πράγματι τουλάχιστον ένα σημαντικό τμήμα τους, ενώ παράλληλα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την έγκαιρη κάλυψη ολόκληρης της επικράτειας·
- b) οφείλουν να εξασφαλίζουν, και εξασφαλίζουν πράγματι, τη μετάδοση ποικίλων και ισορρόπων προγραμμάτων, απευθυνομένων σε όλα τα στρώματα του πληθυσμού, περιλαμβάνοντας σε λογική αναλογία εκπομπές ανταποκρινόμενες στα ιδιαίτερα ενδιαφέροντα των διαφόρων κατηγοριών του κοινού, περιλαμβανομένων των μειονοτήτων, ανεξάρτητα από τον συσχετισμό κόστους και δεικτών ακροαματικότητας των εκπομπών·
- c) παράγουν οι ίδιοι και/ή αναθέτουν σε τρίτους την παραγωγή, ελέγχοντας οι ίδιοι το περιεχόμενο, ένα σημαντικό τμήμα των μεταδιδόμενων εκπομπών.»

11 Προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα κεκτημένα δικαιώματα των παλαιών μελών, το άρθρο 21, δεύτερο εδάφιο, του καταστατικού της ΕΕΡΕ, όπως τροποποιήθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 1988, όριζε ότι το άρθρο 3, το οποίο επίσης τροποποιήθηκε, δεν θα έθιγε το νομικό καθεστώς των οργανισμών, οι οποίοι, κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος του, ήτοι από 1ης Μαρτίου 1988, ήταν ήδη ενεργά μέλη, χωρίς όμως να πληρούν όλες τις προβλεπόμενες σ' αυτό προϋποθέσεις. Μετά την τροποποίηση της 3ης Ιουλίου 1992, η ανωτέρω διάταξη περιλαμβάνεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της νέας διατυπώσεως του καταστατικού της ΕΕΡΕ.

12 Η Eurovision αποτελεί το βασικό πλαίσιο ανταλλαγής προγραμμάτων μεταξύ των ενεργών μελών της ΕΕΡΕ. Υφίσταται από το 1954 και ικανοποιεί σημαντικό μέρος των σκοπών της ΕΕΡΕ. Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 6, του καταστατικού, ως είχε στις 3 Ιουλίου 1992: «Η Eurovision είναι σύστημα ανταλλαγής τηλεοπτικών προγραμμάτων που οργανώνει και συντονίζει η

ΕΕΡΕ, στηρίζεται στην ανάληψη της υποχρεώσεως των μελών της να αλληλοεξυτηρούνται, υπό τον όρον της αμοιβαιότητας, ως προς την κάλυψη των σημαντικών ειδήσεων καθώς και τη μετάδοση ειδησεογραφικών εκπομπών και αθλητικών και μορφωτικών εκδηλώσεων που λαμβάνουν χώρα στην εθνική επικράτεια, κατά το μέτρο που ενδιαφέρουν, ενδεχομένως, τα άλλα μέλη της Eurovision, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό, προς αμοιβαίο όφελος, υψηλή ποιότητα προγραμμάτων στους εν λόγω τομείς για το αντίστοιχο κοινό τους.» Μέλη της Eurovision είναι τα ενεργά μέλη της ΕΕΡΕ, καθώς και οι κοινοπραξίες των ενεργών μελών της τελευταίας. Όλα τα ενεργά μέλη της ΕΕΡΕ μπορούν να μετέχουν σε σύστημα από κοινού κτήσεως και κατανομής των δικαιωμάτων (και των σχετικών τελών) για την τηλεοπτική μετάδοση των διεθνών αθλητικών εκδηλώσεων, δικαιωμάτων αποκαλούμένων «δικαιώματα της Eurovision».

- 13 Μέχρι 1ης Μαρτίου 1988, η παροχή των υπηρεσιών της ΕΕΡΕ και της Eurovision επιφυλασσόταν υπέρ των μελών τους. Πάντως, η αναθεώρηση του 1988 προσέθεσε στο άρθρο 3 νέα παράγραφο (παράγραφος 6), προβλέπouσα τη δυνατότητα των συνδεδεμένων μελών, αλλά και των μη μελών της ΕΕΡΕ, να έχουν συμβατική πρόσβαση στην Eurovision.
- 14 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, η Μ6, από την ίδρυσή της, υπέβαλε πέντε φορές (ήτοι κατά τα έτη 1987, 1988, 1989, 1990 και 1993) αιτήσεις για να καταστεί ενεργό μέλος της ΕΕΡΕ. Η τελευταία αίτησή της, υποβληθείσα στις 8 Φεβρουαρίου 1993, απορρίφθηκε με έγγραφο της 6ης Ιουλίου 1993. Το εν λόγω έγγραφο του γενικού γραμματέα της ΕΕΡΕ ανέφερε ιδίως τα ακόλουθα: «Σύμφωνα με τις εσωτερικής φύσεως κατευθυντήριες γραμμές ως προς την ερμηνεία των κριτηρίων που πρέπει να πληρούνται για την απόκτηση της ιδιότητας του μέλους, η Μ6, ως ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός επιδιώκων εμπορικό σκοπό, πρέπει να θεωρηθεί *prima facie* (ελλείψει αποδείξεως περί του αντιθέτου) ότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να καταστεί ενεργό μέλος της ΕΕΡΕ. (...) Ασφαλώς, εντύπωση του διοικητικού συμβουλίου της ΕΕΡΕ είναι ότι, από το 1990, η Μ6 ακολούθησε θετική εξέλιξη τόσον όσον αφορά την εμβέλεια όσο και τον προγραμματισμό, πλην όμως το συμβούλιο θεωρεί ότι δεν διαθέτει τις αναγκαίες αποδείξεις προκειμένου να συναγάγει αντίθετα συμπεράσματα.»
- 15 Με έγγραφο της 27ης Μαρτίου 1990, η Antena 3 υπέβαλε στην ΕΕΡΕ αίτηση προκειμένου να καταστεί ενεργό μέλος της. Στις 4 Απριλίου 1990, η ΕΕΡΕ την πληροφόρησε ότι, λόγω της αναγκαίας προσαρμογής ορισμένων διατά-

ξων της ΕΕΡΕ, η εισδοχή νέων μελών δεν μπορούσε να γίνει πριν από την αρχή του 1991. Η αίτηση εισδοχής απορρίφθηκε τελικά με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της ΕΕΡΕ, η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 3ης Ιουνίου 1991. Στο ανωτέρω έγγραφο αναφερόταν ιδίως ότι «η απόφαση αυτή στηρίζεται στο γεγονός ότι ο οργανισμός σας δεν ανταποκρίνεται στην υποχρέωση εξυπηρέτησης των κατοίκων της χώρας του υποψηφίου οργανισμού στο σύνολό τους, προϋπόθεση η οποία ορίζεται ειδικότερα στο άρθρο 3, παράγραφος 3, περίπτωση α', του καταστατικού της ΕΕΡΕ, προκειμένου να καταστεί ενεργό μέλος».

- 16 Αντίθετα, οι RTI και Telecinco ουδέποτε υπέβαλαν αίτηση για να καταστούν μέλη της ΕΕΡΕ.

Το ιστορικό της διαφοράς

- 17 Ύστερα από καταγγελία του τηλεοπτικού σταθμού Screensport, αφορώσα την άρνηση της ΕΕΡΕ και των μελών της να του δώσουν παρεπόμενες άδειες αναμεταδόσεως αθλητικών εκδηλώσεων, η Επιτροπή απηύθυνε, στις 12 Δεκεμβρίου 1988, στην ΕΕΡΕ μια πρώτη ανακοίνωση αιτιάσεων όπου αναφερόταν ότι θα μπορούσε ενδεχομένως να χορηγηθεί εξαίρεση, όσον αφορά τους κανόνες που διέπουν την κτήση και χρήση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων, στο πλαίσιο του συστήματος της Eurovision, για τις αθλητικές εκδηλώσεις, υπό την προϋπόθεση ότι η ΕΕΡΕ και τα μέλη της θα αναλάμβαναν την υποχρέωση χορηγήσεως στα μη μέλη παρεπομένων αδειών εκμεταλλεύσεως για ένα σημαντικό μέρος των οικείων δικαιωμάτων και υπό λογικούς όρους.
- 18 Στις 3 Απριλίου 1989, η ΕΕΡΕ κοινοποίησε στην Επιτροπή τους κανόνες που διέπουν την κτήση των δικαιωμάτων τηλεοπτικής μεταδόσεως αθλητικών εκδηλώσεων, την ανταλλαγή αθλητικών εκπομπών στο πλαίσιο της Eurovision και τη συμβατική πρόσβαση τρίτων στα προγράμματα αυτά, αιτούμενη ταυτόχρονα τη χορήγηση αρνητικής πιστοποίησης ή, ελλείψει αυτής, εξαίρεσεως δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης. Σύμφωνα με τους κανόνες αυτούς, η συμβατική πρόσβαση τρίτων στα δικαιώματα τηλεοπτικής μεταδόσεως αθλητικών εκδηλώσεων που αποκτούν τα μέλη της ΕΕΡΕ, δυνάμει συμφωνιών συναπτομένων στο πλαίσιο της Eurovision, ήταν δυνατή μέσω ενός συστήματος χορηγήσεως, εκ μέρους της ΕΕΡΕ ή των μελών της,

παρεπομένων αδειών επιτρεπουσών στα μη μέλη να συμπληρώνουν τα δικά τους αθλητικά και ειδησεογραφικά προγράμματα κατά το μέτρο που δεν είχαν αποκτήσει τα δικαιώματα αναμεταδόσεως στην αγορά. Σύμφωνα με την αποκαλούμενη αρχή «του αποκλεισμού», τα μη μέλη αποκτούσαν, κατ' αρχήν, μόνο το δικαίωμα μαγνητοσκοπημένης αναμεταδόσεως.

- 19 Με έγγραφο της 18ης Ιουλίου 1989, η Επιτροπή κάλεσε την M6 να της γνωστοποιήσει τις παρατηρήσεις της επί των κανόνων που της είχε κοινοποιήσει η ΕΕΡΕ σχετικά με τη συμβατική πρόσβαση τρίτων στα κτώμενα από την ίδια και τα μέλη της ραδιοτηλεοπτικά δικαιώματα. Στις 15 Φεβρουαρίου 1990, η M6 διατύπωσε επιφυλάξεις ως προς τους κανόνες αυτούς, ενώ παράλληλα κατήγγειλε την εις βάρος της διάκριση, ιδίως σε σχέση με άλλους ιδιωτικούς σταθμούς — ενεργά μέλη της ΕΕΡΕ.
- 20 Με επιστολή της 29ης Ιουλίου 1989, η Επιτροπή ενημέρωσε την ελέγχουσα την RTI εταιρία (Fininvest) για τον φάκελο Σύστημα EBU/Eurovision, καθώς και για το σύστημα των παρεπομένων αδειών που είχε την πρόθεση να υιοθετήσει η ΕΕΡΕ, καλώντας την να διατυπώσει συναφώς την άποψή της εντός προθεσμίας έξι εβδομάδων. Στις 29 Ιανουαρίου 1990, η Fininvest υπέβαλε τις παρατηρήσεις και τις αιτιάσεις της. Υποστήριξε, ιδίως, ότι οι κανόνες περί της χορηγήσεως των παρεπομένων αδειών ήταν πολύ γενικόλογες, γεγονός που δεν επέτρεπε μια σοβαρή αξιολόγησή τους.
- 21 Στις 3 Ιουλίου 1990, η ΕΕΡΕ υιοθέτησε ένα πρώτο σύστημα χορηγήσεως παρεπομένων αδειών, ύστερα από προκαταρκτικές συζητήσεις με την Επιτροπή.
- 22 Με την υπ' αριθ. 90/C 251/02 ανακοίνωση, της 5ης Οκτωβρίου 1990 (ΕΕ C 251, σ. 2), εκδοθείσα σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25, στο εξής: κανονισμός 17), η Επιτροπή ανήγγειλε την πρόθεσή της να εκδώσει απόφαση εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε σχέση προς τους κανόνες που της είχε κοινοποιήσει η ΕΕΡΕ. Μετά τις επικριτικές παρατηρήσεις που της απηύθυναν τρίτοι, η Επιτροπή προέβη, στις 18 και 19 Δεκεμβρίου 1990, σε κοινή ακρόαση των ενδιαφερομένων πλευρών.

- 23 Η Μ6 υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις στην Επιτροπή, με έγγραφο της 5ης Νοεμβρίου 1990, διατυπώνοντας «τις πλέον κατηγορηματικές επιφυλάξεις της ως προς το σύστημα χορηγήσεως παρεπομένων αδειών σε τρίτους για τις αθλητικές εκπομπές της ΕΕΡΕ, όπως αυτό παρατίθεται στο τεύχος C 251/2 της *Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*». Η Μ6 μετέσχε και στην ακρόαση της 18ης και 19ης Δεκεμβρίου 1990.
- 24 Η RTI δεν υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις στην Επιτροπή. Πάντως, ήταν παρούσα κατά την ακρόαση της 18ης και 19ης Δεκεμβρίου 1990.
- 25 Με επιστολή της 5ης Νοεμβρίου 1990, η Telecinco υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της σχετικά με τον φάκελο Σύστημα EBU/Eurovision. Ζήτησε από την Επιτροπή να απορρίψει την υποβληθείσα δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης αίτηση εξαιρέσεως σχετικά με την κοινοποιηθείσα ρύθμιση. Η Telecinco παρέστη επίσης στην ακρόαση της 18ης και 19ης Δεκεμβρίου 1990.
- 26 Η Antena 3 δεν υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις στην Επιτροπή, ούτε μετέσχε στην ακρόαση της 18ης και 19ης Δεκεμβρίου 1990.
- 27 Στις 24 Ιουνίου 1991, η Επιτροπή απηύθυνε στην ΕΕΡΕ δεύτερη ανακοίνωση αιτιάσεων όπου ανέφερε ότι το σύστημα χορηγήσεως παρεπομένων αδειών «ήταν απαράδεκτο». Στη συνέχεια, στις 8 Νοεμβρίου 1991, η ΕΕΡΕ υπέβαλε στην Επιτροπή νέα ρύθμιση σχετικά με τη συμβατική πρόσβαση των μη μελών από την οποία, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, είχαν αφαιρεθεί οι περισσότερες από τις ρήτρες που προέβλεπε το προηγούμενο σύστημα χορηγήσεως παρεπομένων αδειών και που είχαν αποτελέσει αντικείμενο επικρίσεων εκ μέρους των ενδιαφερομένων τρίτων.
- 28 Η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση αφού προηγουμένως η ΕΕΡΕ της υπέβαλε, στις 26 Φεβρουαρίου 1993, νέο αναθεωρημένο κείμενο, με τη συναίνεση της Επιτροπής, των κανόνων σχετικά με το σύστημα χορηγήσεως παρεπομένων αδειών.

Η απόφαση

- 29 Η απόφαση διαπιστώνει ότι οι καταστατικές διατάξεις και οι εσωτερικοί κανόνες της ΕΕΡΕ που διέπουν τη διαπραγμάτευση, την από κοινού κτήση και την κατανομή των δικαιωμάτων τηλεοπτικής μεταδόσεως αθλητικών εκδηλώσεων, καθώς και οι συναφείς συμφωνίες που συνάπτουν, κατά περίπτωση, μεταξύ τους τα μέλη της ενώσεως, έχουν ως αντικείμενο και ως αποτέλεσμα τον περιορισμό σε υψηλό βαθμό, αν όχι τη σε ορισμένες περιπτώσεις κατάργηση, του μεταξύ τους ανταγωνισμού, κατά παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης (σημεία 47 έως 49 της αποφάσεως). Επίσης, σύμφωνα με την απόφαση, η διαπραγμάτευση και η κτήση από κοινού των δικαιωμάτων επιτρέπει στα μέλη της ΕΕΡΕ να ενισχύουν τη θέση τους στην αγορά, ζημώνοντας τους ανεξάρτητους ανταγωνιστές τους (σημείο 51 της αποφάσεως). Εξάλλου, η απόφαση διαπιστώνει ότι οι κανόνες περί εισδοχής στην ΕΕΡΕ (όπως διατυπώνονται ιδίως στο άρθρο 3, παράγραφος 3, του καταστατικού της) στρεβλώνουν εν μέρει τον ανταγωνισμό έναντι των αμιγώς εμπορικών σταθμών που δεν γίνονται δεκτοί ως μέλη (σημείο 50 της αποφάσεως). Τέλος, διαπιστώνει ότι θίγεται το μεταξύ κρατών μελών εμπόριο υπό την έννοια ότι το σύστημα της Eurovision αφορά τη διασυνοριακή κτήση και χρήση τηλεοπτικών δικαιωμάτων και ότι τούτο ισχύει ειδικότερα για την από κοινού κτήση και κατανομή των δικαιωμάτων μεταξύ μελών από διάφορες χώρες και τη μεταξύ τους ανταλλαγή του αντιστοίχου τηλεοπτικού σήματος (σημείο 53 της αποφάσεως).
- 30 Εντούτοις, η Επιτροπή εκτιμά ότι το σύστημα της Eurovision και οι κανόνες στους οποίους αυτό στηρίζεται παρέχουν ορισμένα πλεονεκτήματα, κατά την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 3, αφορώντα ταυτοχρόνως την από κοινού κτήση και την κατανομή των δικαιωμάτων, αφενός, την ανταλλαγή του σήματος και τη μεταβίβασή του στο κοινό δίκτυο, αφετέρου, και, τέλος, τη συμβατική πρόσβαση για τα μη μέλη (σημείο 58 της αποφάσεως).
- 31 Η χορηγηθείσα εξαίρεση εξαρτήθηκε από δύο προϋποθέσεις. Πρώτον, από την υποχρέωση της ΕΕΡΕ και των μελών της να αποκτούν συλλογικά δικαιώματα τηλεοπτικής μεταδόσεως των αθλητικών εκδηλώσεων μόνον στο πλαίσιο συμφωνιών προβλεπουσών, με τη σειρά τους, μια από τις ακόλουθες δύο εναλλακτικές λύσεις: είτε να επιτρέπουν στην ΕΕΡΕ και στα μέλη της να χορηγούν σε τρίτους το δικαίωμα προσβάσεως στα τηλεοπτικά δικαιώματα, είτε να επιτρέπουν στους δικαιούχους των δικαιωμάτων να χορηγούν σε τρίτους το δικαίωμα αυτό για την πρόσβασή τους, σύμφωνα με τον κανονισμό που διέπει την πρόσβαση ή, με την επιφύλαξη της εγκρίσεως από την ΕΕΡΕ, υπό όρους ευνοϊκότερους για τους τρίτους (άρθρο 2, σημείο 1). Δεύτερον, από την υποχρέωση της ΕΕΡΕ να ενημερώνει την Επιτροπή για

οποιαδήποτε τροποποίηση και προσθήκη που επιφέρει στους κοινοποιηθέντες κανόνες, για όλες τις διαδικασίες διαιτησίας σχετικά με τις διαφορές που ανακύπτουν στο πλαίσιο του συστήματος προσβάσεως και για όλες τις αποφάσεις σχετικά με τις αιτήσεις τρίτων για την κτήση της ιδιότητας του μέλους (άρθρο 2, σημείο 2).

Η εξέλιξη της διαδικασίας

- 32 Οι M6, RTI, Telecinco και Antena 3 άσκησαν τις προσφυγές με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, αντίστοιχα, στις 5, 16 και 18 Οκτωβρίου 1993.
- 33 Στις 25 Ιανουαρίου 1994, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου στην υπόθεση T-546/93.
- 34 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Φεβρουαρίου, 2 και 10 Μαρτίου 1994, οι EEPÉ, Radiotelevisione Italiana SpA (στο εξής: RAI) και Radiotelevisión Española (στο εξής: RTVE) ζήτησαν να παρέμβουν αντίστοιχα στις υποθέσεις T-528/93, T-542/93, καθώς και στις δύο υποθέσεις T-543/93 και T-546/93, προς υποστήριξη των αιτημάτων της καθής. Οι αιτήσεις παρεμβάσεως έγιναν δεκτές με διατάξεις που εξέδωσε στις 28 Μαρτίου, 17 Μαΐου και 6 Μαΐου 1994, αντίστοιχα, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου.
- 35 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Μαρτίου 1994, η Sociedade Independente de Comunicação SA (στο εξής: SIC) ζήτησε να παρέμβει στην υπόθεση T-542/93, προς υποστήριξη των αιτημάτων της RTI. Η αίτηση παρεμβάσεως έγινε δεκτή με διάταξη που εξέδωσε στις 13 Ιουνίου 1994 ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου.
- 36 Με διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 1994, το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να εκδικάσει την προβληθείσα από την Επιτροπή, στην υπόθεση T-546/93, ένσταση με την ουσία της διαφοράς.

- 37 Η έγγραφη διαδικασία στις υποθέσεις T-528/93, T-542/93, T-543/93 και T-546/93 περατώθηκε με την κατάθεση, στις 19 Αυγούστου 1994, των παρατηρήσεων της M6 επί του υπομνήματος της παρεμβαίνουσας EEPF, στις 2 Μαρτίου 1995, των παρατηρήσεων της Επιτροπής επί του εγγράφου που κατέθεσε η παρεμβαίνουσα SIC, στις 14 Αυγούστου 1994, των παρατηρήσεων της Telecinco επί του υπομνήματος της παρεμβαίνουσας RTVE και, στις 9 Μαρτίου 1995, των παρατηρήσεων της Επιτροπής και της παρεμβαίνουσας RTVE επί των εγγράφων που κατέθεσε στις 13 και 20 Φεβρουαρίου 1995 η Antena 3.
- 38 Μετά το πέρας της έγγραφης διαδικασίας επί των τεσσάρων υποθέσεων και κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και κάλεσε, στα πλαίσια των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, την Επιτροπή να απαντήσει εγγράφως σε δύο σειρές ερωτήσεων.
- 39 Με διάταξη του προέδρου του πρώτου πενταμελούς τμήματος, της 11ης Απριλίου 1995, οι παρούσες υποθέσεις ενώθηκαν προς συνεκδίκαση για τους σκοπούς της προφορικής διαδικασίας.

Αιτήματα των διαδίκων

- 40 Στην υπόθεση T-528/93, η M6 ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- κατ' αρχάς, να διατάξει την Επιτροπή να κοινοποιήσει το καταστατικό της EEPF και τις λοιπές διατάξεις που διέπουν το σύστημα της Eurovision.
 - να ακυρώσει την απόφαση της 11ης Ιουνίου 1993.
 - να καταδικάσει την Επιτροπή και την EEPF στα δικαστικά έξοδα.

41 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την αίτηση εκδόσεως διαταγής που υπέβαλε η Μ6·
- να απορρίψει την προσφυγή της τελευταίας·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

42 Στην υπόθεση T-542/93, η RTI ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να διατάξει την ΕΕΡΕ να προσκομίσει το πρωτόκολλο συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ της RAI και της ιταλικής ολυμπιακής επιτροπής σχετικά με τη μετάδοση των αθλητικών εκδηλώσεων·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 11ης Ιουνίου 1993·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

43 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει απαράδεκτη την προσφυγή της RTI·
- επικουρικώς, να απορρίψει ως απαράδεκτη την αίτηση της προσφεύγουσας για τον καθορισμό αποδεικτικών μέσων και να απορρίψει ως αβάσιμη την προσφυγή·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
 - να καταδικάσει τη SIC, παρεμβαίνουσα, στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή λόγω της παρεμβάσεως αυτής.
- 44 Στην υπόθεση T-543/93, η Telecinco ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κηρύξει παραδεκτή την προσφυγή.
 - να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 11ης Ιουνίου 1993 και να λάβει, εν γένει, όλα τα μέτρα που θα κρίνει αναγκαία προς αποκατάσταση του κοινοτικού καθεστώτος του ανταγωνισμού στη σχετική αγορά.
 - να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.
 - να υποχρεώσει την RTVE, παρεμβαίνουσα, να φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.
- 45 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή της Telecinco.
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

46 Με το δικόγραφο που υπέβαλε στην υπόθεση T-546/93, η Antena 3 ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της 11ης Ιουνίου 1993·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

47 Με τις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή, η Antena 3 ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κηρύξει αβάσιμη την ένσταση της Επιτροπής και να εξετάσει το παραδεκτό της προσφυγής με την ουσία της διαφοράς·

— επικουρικώς, να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή·

— να επιφυλαχθεί επί των δικαστικών εξόδων.

48 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κηρύξει απαράδεκτη την προσφυγή της Antena 3 ή, επικουρικώς, να την απορρίψει ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

49 Η SIC, παρεμβαίνουσα υπέρ της RTI στην υπόθεση T-542/93, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει βάσιμη την προσφυγή και, συνακόλουθα, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 11ης Ιουνίου 1993.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της παρεμβαίνουσας.

50 Η ΕΕΡΕ, παρεμβαίνουσα υπέρ της Επιτροπής στην υπόθεση T-528/93, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή της Μ6.
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της παρεμβαίνουσας.

51 Η RAI, παρεμβαίνουσα υπέρ της Επιτροπής στην υπόθεση T-542/93, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει απαράδεκτη την προσφυγή της RTI.
- επικουρικώς, να απορρίψει ως αβάσιμη την προσφυγή.
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της παρεμβαίνουσας.

52 Η RTVE, παρεμβαίνουσα υπέρ της Επιτροπής στις υποθέσεις T-543/93 και T-546/93, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει τις προσφυγές της Telecinco και της Antena 3·
- να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της παρεμβαίνουσας.

Επί του παραδεκτού

Επί του παραδεκτού της προσφυγής στην υπόθεση T-546/93 (Antena 3)

Συνοπτική παράθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

53 Η Επιτροπή, με την οποία συντάσσεται κατ' ουσίαν η παρεμβαίνουσα RTVE, φρονεί ότι η προσφυγή της Antena 3 είναι απαράδεκτη, δεδομένου ότι η απόφαση δεν αφορά άμεσα και ατομικά την προσφεύγουσα, κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης, όπως έχει ερμηνευθεί σύμφωνα με πάγια νομολογία του Δικαστηρίου που ανατρέχει στην απόφαση της 15ης Ιουλίου 1963 στην υπόθεση 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937). Πέραν του ότι ανήκει σε μια γενική και αφηρημένη κατηγορία περιλαμβάνουσα όλες τις ανταγωνιστικές της ΕΕΠΕ ή των ενεργών μελών της εταιριών τηλεοράσεως, όσον αφορά την κτήση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων επί των διεθνών αθλητικών εκδηλώσεων, η Antena 3 δεν δικαιολογεί καμιά ξεχωριστή ιδιότητα ή πραγματική κατάσταση που να τη χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, ώστε να την εξαιτομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς εκείνον του αποδέκτη της αποφάσεως, σύμφωνα με την προμνησθείσα νομολογία.

54 Πρώτον, η απόφαση δεν αναφέρεται στη νομιμότητα της εφαρμογής, εκ μέρους των οργάνων διαχειρίσεως της ΕΕΠΕ, των κανόνων περί εισδοχής στην

ΕΕΡΕ σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Επομένως, η απόρριψη της αιτήσεως εισδοχής που υπέβαλε η Antena 3 δεν την περιάγει σε κατάσταση ιδιάζουσα σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο ανταγωνιστή της ΕΕΡΕ. Δεύτερον, η διαχείριση εκ μέρους της Antena 3 του σημαντικού τηλεοπτικού δημόσιου τομέα, ο οποίος υπάγεται στο ισπανικό Δημόσιο, δεν της προσδίδει περαιτέρω κάποια ξεχωριστή ιδιότητα που να την εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς εκείνον του αποδέκτη της αποφάσεως. Πράγματι, δεν είναι ο μόνος τηλεοπτικός σταθμός στην Ισπανία που έχει την ιδιότητα αυτή, αφού και άλλες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις τελούν υπό τις αυτές συνθήκες.

- 55 Εξάλλου, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, σε αντίθεση προς τις M6, RTI και Telecinco, η Antena 3 δεν υπέβαλε παρατηρήσεις μετά τη δημοσίευση που έλαβε χώρα, δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, αλλ' ούτε και εμφανίστηκε κατά την ακρόαση της Επιτροπής στις 18 και 19 Δεκεμβρίου 1990. Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι, κατ' αρχήν, στο πλαίσιο του δικαίου του ανταγωνισμού, η συμμετοχή μιας επιχειρήσεως, η οποία δεν είναι αποδέκτης αποφάσεως, στη διοικητική διαδικασία που κατέληξε στην έκδοσή της δεν αποτελεί το μοναδικό στοιχείο εξατομικεύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης. Πάντως, η Επιτροπή εκτιμά ότι στην προκειμένη περίπτωση το μόνο στοιχείο εξατομικεύσεως της Antena 3, το οποίο, επομένως, θα καθιστούσε παραδεκτή την ασκηθείσα προσφυγή, έγκειται ακριβώς στη συμμετοχή της, δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, στη διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως. Αν η Antena 3 είχε ασκήσει τα διαδικαστικά φύσεως δικαιώματα που της αναγνωρίζει η εν λόγω διάταξη, θα είχε εξατομικευθεί ipso facto κατά τρόπο ανάλογο προς εκείνον του αποδέκτη της αποφάσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 1986 στην υπόθεση 75/84, Metro κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 3021, σκέψεις 20 έως 23).
- 56 Η Antena 3 ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν η απόφαση δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως απορριπτική των καταγγελιών που η ίδια είχε υποβάλει στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 17, στις 27 Φεβρουαρίου και 2 Μαρτίου 1992, πάντως την αφορούσε ατομικώς, κατά την έννοια της νομολογίας Plaumann, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι δεν μετέσχε αυτοβούλως στη διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως.
- 57 Στην πραγματικότητα, το ζητούμενο δεν είναι η συμμετοχή ή μη στη διοικητική διαδικασία εκδόσεως μιας αποφάσεως, αλλά το σε ποιο βαθμό η συμμετοχή αυτή συντελεί ώστε οι τρίτοι, μη αποδέκτες της αποφάσεως, να περιέλθουν, σύμφωνα με τους όρους της νομολογίας Plaumann, σε «μια πραγ-

ματική κατάσταση η οποία τους διακρίνει από κάθε άλλο πρόσωπο και ως εκ τούτου τους εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο με τους αποδέκτες». Συναφώς, για το παραδεκτό της ασκουμένης κατά αποφάσεως της Επιτροπής, η οποία απευθύνεται σε άλλο πρόσωπο, προσφυγής, το Δικαστήριο έλαβε υπόψη του, με την απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 1977 στην υπόθεση 26/76, *Μεϊρο κατά Επιτροπής* (Συλλογή τόμος 1977, σ. 567), όχι μόνον την υποβολή εκ μέρους της προσφεύγουσας καταγγελίας, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 17, αλλ' επίσης, ιδίως, την απόρριψη της αιτήσεώς της να υπαχθεί στο επίδικο σύστημα διανομής. Με την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 1986, στην προαναφερθείσα υπόθεση *Μεϊρο κατά Επιτροπής*, το Δικαστήριο δέχθηκε ότι η νομιμοποίηση της προσφεύγουσας δεν συνδεόταν μόνον προς την υποβολή παρατηρήσεων, δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, αλλά περαιτέρω, ειδικότερα, προς την απόρριψη της αιτήσεώς της να υπαχθεί στο σύστημα διανομής.

58

Στην προκειμένη περίπτωση, η Antena 3 ανήκει σε περισσότερη περιορισμένη κατηγορία από εκείνη που αποτελούν όλοι οι άλλοι τηλεοπτικοί σταθμοί που τελούν σε κατάσταση ανταγωνισμού προς την ΕΕΡΕ ή τα μέλη της. Συγκεκριμένα, ανήκει χωρίς αμφιβολία στην εξατομικεύσιμη εκείνη κατηγορία προσώπων, τα οποία, πριν από την έκδοση της αποφάσεως, υπέβαλαν αίτηση εισδοχής τους στην ΕΕΡΕ και στην Eurovision, των οποίων η αίτηση απορρίφθηκε κατά τρόπο ενέχοντα δυσμενή διάκριση, μολοντί πληρούσαν αντικειμενικά τις απαιτούμενες συναφώς προϋποθέσεις και τα οποία, στη συνέχεια, αποκλείστηκαν από το σύστημα. Αυτό τούτο μάλιστα το περιεχόμενο της αποφάσεως έρχεται σε αντίθεση προς την άποψη της Επιτροπής ότι η συγκεκριμένη εφαρμογή των κανόνων εισδοχής στην ΕΕΡΕ δεν αποτελεί αντικείμενο της αποφάσεως. Όπως προκύπτει από το σημείο 83 της αποφάσεως, η εφαρμογή των εν λόγω κανόνων «με τον κατάλληλο, εύλογο και μη ενέχοντα διακρίσεις τρόπο» συνιστά απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση και διατήρηση της ήδη χορηγηθείσας, δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 2, της Συνθήκης, εξαιρέσεως. Εξάλλου, λόγω της ξεχωριστής ιδιότητάς της ως διαχειρίστριας του «σημαντικού τηλεοπτικού δημοσίου τομέα, υπαγομένου στο Δημόσιο», από κοινού στην περίπτωση της Ισπανίας με το μοναδικό μέλος της ΕΕΡΕ, η Antena 3 διακρίνεται από οποιονδήποτε άλλο τηλεοπτικό σταθμό. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

59

Σύμφωνα με το άρθρο 173 της Συνθήκης, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται να ασκήσει προσφυγή κατά αποφάσεως απευθυνομένης σε άλλο

πρόσωπο μόνον εφόσον η απόφαση το αφορά άμεσα και ατομικά. Δεδομένου ότι η απόφαση απευθυνόταν στην ΕΕΡΕ, πρέπει να εξεταστεί αν η Antena 3 πληροί τις δύο επιβαλλόμενες από την εν λόγω διάταξη προϋποθέσεις.

- 60 Κατά πάγια νομολογία, οι διατάξεις της Συνθήκης που αφορούν το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής των υποκειμένων δικαίου δεν πρέπει να ερμηνεύονται στενά και, επομένως, αν η Συνθήκη σιωπά, δεν μπορεί να τεκμαίρεται οποιοσδήποτε περιορισμός συναφώς. Τα λοιπά, πλην των αποδεκτών μιας αποφάσεως, υποκείμενα δικαίου μπορούν να ισχυριστούν ότι η απόφαση τα αφορά ατομικά μόνον αν τα θίγει λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων ιδιοτήτων τους ή μιας πραγματικής καταστάσεως, η οποία τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο με τον αποδέκτη (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση Plaumann κατά Επιτροπής και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 1995 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-447/93, T-448/93 και T-449/93, ΑΙΤΕC κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1971, σκέψη 34).
- 61 Στην προκειμένη περίπτωση, η Antena 3 είναι επιχείρηση ανταγωνιστική τόσο της ΕΕΡΕ όσο και του συνόλου των μελών της εντός της κοινής αγοράς. Στο στενότερο πλαίσιο της ισπανικής αγοράς, είναι ευθέως ανταγωνίστρια της RTVE, μοναδικού ενεργού μέλους της ΕΕΡΕ που ασκεί δραστηριότητες στην εν λόγω αγορά. Επομένως, η απόφαση επηρεάζει την ανταγωνιστική θέση της Antena 3 στον βαθμό που αυτή επιτρέπει, μέσω των εξαιρουμένων καταστατικών κανόνων, τον αποκλεισμό της από τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα που απορρέουν από την ιδιότητα του μέλους της ΕΕΡΕ. Για τον λόγο αυτό, η Antena 3 πρέπει να θεωρηθεί ως ενδιαφερόμενο τρίτο μέρος, κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 17, όπως αναγνωρίζει άλλωστε και η ίδια η Επιτροπή. Υπό την ιδιότητά της αυτή η Antena 3 είχε το δικαίωμα να μετάσχει στη διοικητική διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως της Επιτροπής. Υπό την ιδιότητα μάλιστα αυτή, πρέπει να θεωρηθεί ότι η εν λόγω απόφαση την αφορά ατομικώς κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 1993 στην υπόθεση C-198/91, Cook κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-2487, σκέψεις 24 έως 26, και της 15ης Ιουνίου 1993 στην υπόθεση C-225/91, Matra κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-3203, σκέψεις 18 έως 30· βλ., επίσης, υπό την αυτή έννοια, τη διάταξη του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 1992 στην υπόθεση C-295/92, Landbouwschap κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-5003, σκέψη 12).

- 62 Κανένα επιχείρημα περί του αντιθέτου δεν μπορεί να συναχθεί από το γεγονός ότι η Antena 3 δεν έκανε χρήση εν προκειμένω των διαδικαστικής φύσεως δικαιωμάτων που της παρείχε το άρθρο 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 και δεν υπέβαλε γραπτές ή προφορικές παρατηρήσεις κατά τη διοικητική διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως. Συγκεκριμένα, η εξάρτηση της νομιμοποιήσεως προς άσκηση προσφυγής τρίτων που απολαμβάνουν των διαδικαστικής φύσεως δικαιωμάτων στα πλαίσια διοικητικής διαδικασίας από την πραγματική συμμετοχή τους στη διαδικασία αυτή ισοδυναμεί με πρόσθετη προϋπόθεση ως προς το παραδεκτό, και συγκεκριμένα με μια μορφή διαδικασίας που προηγείται της ασκήσεως της προσφυγής, η οποία δεν προβλέπεται στο άρθρο 173 της Συνθήκης (βλ. τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Απριλίου 1995 στην υπόθεση T-96/92, Comité central d'entreprise de la Société générale des grandes sources κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1213, σκέψεις 35 και 36, και στην υπόθεση T-12/93, Comité central d'entreprise de la société anonyme Vittel κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1247, σκέψεις 46 και 47).
- 63 Η νομιμοποίηση της Antena 3 προς άσκηση προσφυγής επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι υπέβαλε αίτηση εισδοχής στην ΕΕΡΕ και η αίτησή της απορρίφθηκε πριν από την έκδοση της αποφάσεως. Συγκεκριμένα, το ειδικό αυτό γεγονός είναι ωσαύτως ικανό να εξατομικεύει την Antena 3 κατά τρόπο ανάλογο προς εκείνον του αποδέκτη της αποφάσεως, και τούτο ανεξάρτητα από το αν η απόφαση αναφέρεται ή όχι στη νομιμότητα της εφαρμογής, εκ μέρους των οργάνων της ΕΕΡΕ, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις των κανόνων εισδοχής τους οποίους εξαίρεσε η απόφαση (βλ. τις προπαρατεθείσες αποφάσεις της 25ης Οκτωβρίου 1977, Meiro κατά Επιτροπής, σκέψη 13, και της 22ας Οκτωβρίου 1986, Meiro κατά Επιτροπής, σκέψεις 18 έως 23).
- 64 Εξάλλου, η απόφαση αφορά άμεσα την Antena 3. Επί του σημείου αυτού, αρκεί να παρατηρηθεί ότι υφίσταται άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της αποφάσεως, η οποία δεν χρήζει καμιάς εκτελεστικής πράξεως, και του επηρεασμού της ανταγωνιστικής θέσεως της Antena 3.
- 65 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η ασκηθείσα από την Antena 3 προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτή.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής στην υπόθεση T-542/93 (RTI)

Συνοπτική παράθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

- 66 Η Επιτροπή, με την οποία συντάσσεται η παρεμβαίνουσα RAI, διερωτάται κατά πόσον η προσφυγή είναι παραδεκτή δεδομένου ότι η RTI, αφενός, δεν υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις μετά τη δημοσίευση που προβλέπει το άρθρο 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 και, αφετέρου, δεν σχολίασε καθ' οποιονδήποτε τρόπο τον φάκελο κατά τη διάρκεια της ακροάσεως στην οποία προέβη η Επιτροπή στις 18 και 19 Δεκεμβρίου 1990.
- 67 Πρώτον, η προβλεπόμενη στο άρθρο 19, παράγραφος 3, δημοσίευση αποσκοπεί στο να καταστεί δυνατή, πριν από τη λήψη αποφάσεως, η συγκέντρωση όλων των πραγματικών και νομικών στοιχείων προς απόφαση με πλήρη επίγνωση της υποθέσεως. Το να επιτραπεί η άσκηση προσφυγής σε τρίτο ενδιαφερόμενο πρόσωπο που δεν έκανε χρήση των διαδικαστικής φύσεως αναγνωριζόμενων με τον κανονισμό 17 δικαιωμάτων και δεν υπέβαλε, συνακόλουθα, με δική του πρωτοβουλία γραπτές παρατηρήσεις κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας ισοδυναμεί με εκφυλισμό του λειτουργήματος του κοινοτικού δικαστή. Ο ασκούμενος από αυτόν έλεγχος δεν θα αναγόταν πλέον στην τήρηση των εν λόγω δικαιωμάτων, αλλά θα συνιστούσε εναλλακτική διαδικασία σε σχέση με εκείνη που προβλέπει ο κανονισμός. Η μοναδική περίπτωση, κατά την οποία η ενεργός συμμετοχή ενός τρίτου ενδιαφερόμενου προσώπου θα μπορούσε να μη θεωρηθεί ως αναγκαία προϋπόθεση για τη νομιμοποίησή του προς άσκηση προσφυγής, είναι εκείνη όπου ο ενδιαφερόμενος δεν έλαβε γνώση, για λόγους που δεν μπορούν να προσαφθούν στον ίδιο, της διαδικασίας.
- 68 Δεύτερον, η παντελής έλλειψη σχολιασμού εκ μέρους της RTI κατά τη διάρκεια της ακροάσεως της 18ης και 19ης Δεκεμβρίου 1990 ισοδυναμεί με σιωπηρή αποδοχή ή, τουλάχιστον, με έλλειψη ενδιαφέροντος εκ μέρους της, όσον αφορά τη διαδικασία με την οποία αποκλείεται η δυνατότητα να θεωρηθεί ότι η απόφαση την αφορά ατομικώς.
- 69 Τέλος, το απαράδεκτο της προσφυγής πρέπει να διαπιστωθεί λαμβάνοντας υπόψη, *a contrario*, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Μαΐου 1994 στην υπόθεση T-2/93, *Air France* κατά Επιτροπής (Συλλογή 1994, σ. II-323,

σκέψεις 44 έως 46). Στην προκειμένη περίπτωση, δεν συντρέχει κανένα από τα τρία πραγματικά στοιχεία από τα οποία το Πρωτοδικείο εξήρτησε το παραδεκτό μιας προσφυγής, και συγκεκριμένα η ενεργός συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, η εκτίμηση της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία λαμβάνεται ρητώς υπόψη η κατάσταση της προσφεύγουσας, και η ενεργός εμπλοκή της προσφεύγουσας στην πραγματική κατάσταση που αποτελεί αντικείμενο της εν λόγω εκτιμήσεως.

- 70 Η RTI παρατηρεί, κατ' αρχάς, ότι τελεί σε ευθεία ανταγωνιστική σχέση επί της ιταλικής αγοράς με το μοναδικό ιταλικό μέλος της ΕΕΡΕ, ήτοι τη RAI, όσον αφορά τόσο την κτήση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων όσο και την πώληση των χρονικών ζωνών για διαφημίσεις. Επομένως, η ανταγωνιστική αυτή σχέση δεν έχει γενικό χαρακτήρα. Επηρεάζεται συγκεκριμένα από τους κανόνες που αφορούν την οργάνωση και λειτουργία της ΕΕΡΕ.
- 71 Η κατάθεση παρατηρήσεων μετά την προβλεπόμενη δύναμη του άρθρου 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 ανακοίνωση, καθώς και η ενεργός συμμετοχή σε ακρόαση ενισχύουν, ασφαλώς, την άποψη ότι ενδεχομένως η διαδικασία αφορά πράγματι έναν τρίτον και μπορεί να θεμελιώσει, κατά τεκμήριο, ακόμη και την άποψη ότι υφίσταται έννομο συμφέρον, σε καμία περίπτωση όμως δεν θα μπορούσαν να εκληφθούν ως αναγκαία για την απόδειξη της νομιμοποιήσεως προς άσκηση της προσφυγής προϋπόθεση. Συναφώς, η προαναφερθείσα απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 1986 στην υπόθεση Metro κατά Επιτροπής (σκέψη 21) πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η συμμετοχή στη διοικητική διαδικασία συνιστά πρόσθετο στοιχείο, επιβοηθητικό της αποδείξεως ότι συντρέχει έννομο συμφέρον, και όχι *sine qua non* προϋπόθεση νομιμοποιήσεως προς άσκηση της προσφυγής.
- 72 Επομένως, άπαξ η RTI απέδειξε ότι τελεί σε κατάσταση συγκρίσιμη προς εκείνη του αποδέκτη της αποφάσεως, όσον αφορά τα ειδικά αποτελέσματά της επί της ατομικής καταστάσεώς της, δεν απαιτείται πλέον η επίκληση του απορρέοντος από τη συμμετοχή στην προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία τεκμηρίου.
- 73 Τουλάχιστον, σε αντίθεση προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, η συμμετοχή σε διοικητική διαδικασία μπορεί να συνίσταται στο απλό γεγονός της παρα-

κολουθήσεως της εξελίξεώς της. Στην προκειμένη περίπτωση, το γεγονός ότι η RTI δεν έλαβε συγκεκριμένη θέση ούτε διατύπωσε επικρίσεις είναι συνέπεια της αδυναμίας της, για αντικειμενικούς λόγους που δεν μπορούν να της προσαφθούν, να εκτιμήσει με την αναγκαία ακρίβεια τη σημασία μιας ενδεχόμενης αποφάσεως περί εξαιρέσεως κατά τον χρόνο της, βάσει του άρθρου 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, δημοσιεύσεως. Εν πάση περιπτώσει, η στάση αυτή δεν μπορεί να εξομοιωθεί προς σιωπηρή συναίνεση, η οποία, πέραν του ότι μπορεί να υποτεθεί ότι συντρέχει αποκλειστικά και μόνο στα πλαίσια των οριστικών μέτρων που υπόκεινται σε ένδικη προσφυγή, πρέπει να είναι απόρροια ρητής αποδοχής ή πράξεων ασυμβιβάστων προς τη βούληση για προσφυγή σε κάποιο ένδικο μέσο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 74 Στην προκειμένη περίπτωση, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι η απόφαση αφορά ατομικώς την RTI, κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης.
- 75 Η απόφαση επηρεάζει την ανταγωνιστική θέση της RTI, ως τηλεοπτικού σταθμού ανταγωνιστικού της ΕΕΡΕ και του συνόλου των μελών της τελευταίας εντός της κοινής αγοράς, αλλά και ως μοναδικού ενεργού μέλους της ΕΕΡΕ στο στενότερο πλαίσιο της ιταλικής αγοράς, στον βαθμό που επιτρέπει, μέσω των καταστατικών κανόνων που εξαιρέθηκαν, τον αποκλεισμό της από τα απορρέοντα εκ της ιδιότητάς της ως μέλους της ΕΕΡΕ ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα. Λόγω του γεγονότος αυτού, η RTI είχε την ιδιότητα του ενδιαφερομένου τρίτου, κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, και, συνακόλουθα, το δικαίωμα να κληθεί, εκ μέρους της Επιτροπής, να μετάρχει στη διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως, πράγμα που την εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς εκείνον του αποδέκτη της αποφάσεως (βλ. ανωτέρω σκέψη 61).
- 76 Το γεγονός απλώς και μόνον ότι η RTI περιορίστηκε στην παρακολούθηση της εξελίξεως της ακροάσεως στην οποία προέβη η Επιτροπή, χωρίς να λάβει συγκεκριμένη θέση, δεν μπορεί να θίξει το ανωτέρω συμπέρασμα. Πράγματι, το προβλεπόμενο στο άρθρο 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 διαδικαστικής φύσεως δικαίωμα δεν εξαρτάται από καμιά προϋπόθεση αναγομένη στον τρόπο ασκήσεώς του.

- 77 Εξάλλου, η επίδικη απόφαση αφορά άμεσα την RTI, όπως ακριβώς συμβαίνει και με την προσφεύγουσα στην υπόθεση T-546/93 (βλ. ανωτέρω σκέψη 64).
- 78 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η ασκηθείσα από την RTI προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτή.

Επί της ουσίας

- 79 Η M6 επικαλείται τέσσερις λόγους ακυρώσεως, αντλουμένους, πρώτον, από παράβαση των διαδικαστικών κανόνων σχετικά με την έκδοση της αποφάσεως, δεύτερον, από την εσφαλμένη και ανεπαρκή αιτιολογία της αποφάσεως, τρίτον, από κακή εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης και, τέταρτον, από παράβαση του άρθρου 10 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Προστασίας των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.
- 80 Η RTI επικαλείται τέσσερις λόγους. Ο πρώτος αντλείται από παράβαση ουσιαστούς τύπου, καθόσον η Επιτροπή δεν τήρησε τον προβλεπόμενο στο άρθρο 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 δικονομικό κανόνα. Ο δεύτερος λόγος έγκειται σε κατάχρηση εξουσίας, καθόσον η Επιτροπή άσκησε τις εξουσίες που της παρέχει η Συνθήκη προς διαφύλαξη του ανταγωνισμού με σκοπό τη ρύθμιση του συναφούς τομέα. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά κατά την εκτίμηση των περιστάσεων που δικαιολογούν την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από την κακή εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, λόγω της προβαλλομένης πλάνης περί τα πραγματικά περιστατικά.
- 81 Η Telecinco επικαλείται έξι λόγους από τους οποίους ο πρώτος έγκειται σε παράβαση ουσιαστούς τύπου, ο δεύτερος σε προφανή πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά, ο τρίτος σε παραβίαση του κοινοτικού καθεστώτος περί ανταγωνισμού, ειδικότερα δε των άρθρων 85, παράγραφος 3, 86 και 90, της Συνθήκης, ο τέταρτος σε παραβίαση της γενικής αρχής περί ίσης μεταχειρίσεως των επιχειρήσεων, ο πέμπτος σε κατάχρηση εξουσίας και ο έκτος σε αναρμοδιότητα της Επιτροπής να εκδώσει την απόφαση.

- 82 Η Antena 3 επικαλείται τέσσερις λόγους. Πρώτον, η απόφαση πάσχει προφανή πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών. Δεύτερον, η απόφαση μαρτυρεί προφανώς εσφαλμένη ερμηνεία και κακή εφαρμογή του άρθρου 90, παράγραφος 2, της Συνθήκης. Τρίτον, η απόφαση μαρτυρεί προφανώς εσφαλμένη ερμηνεία και κακή εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3. Τέταρτον, η απόφαση εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας.
- 83 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι επιβάλλεται η εξέταση του κοινού λόγου που προβάλλεται και με τέσσερις προσφυγές, ήτοι κατ' ουσίαν της εσφαλμένης ερμηνείας και κακής εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης. Επιβάλλεται η διαδοχική εξέταση των δύο σκελών του λόγου αυτού που αφορούν, αφενός, τον ενέχοντα δυσμενή διάκριση χαρακτήρα των κανόνων περί εισδοχής στην ΕΕΡΕ, λόγω του οποίου θα έπρεπε να αποκλείεται η δύναμη του άρθρου 85, παράγραφος 3, στοιχείο α', εξαίρεση, και, αφετέρου, τη στάθμιση, για τους σκοπούς της εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως, της εννοίας της ειδικής αποστολής δημοσίου συμφέροντος την οποία έχουν, κατά την απόφαση, τα μέλη της ΕΕΡΕ.

Επί του λόγου περί παραβάσεως του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης

1. Οι κανόνες περί εισδοχής στην ΕΕΡΕ υπό το πρίσμα του άρθρου 85, παράγραφος 3, στοιχείο α', της Συνθήκης

— Συνοπτική παράθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

- 84 Όλες οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι η εξέταση στην οποία προέβη η Επιτροπή προκειμένου να εξαιρέσει τους κανόνες περί των προϋποθέσεων εισδοχής ως ενεργού μέλους στην ΕΕΡΕ, όπως αυτοί παρατίθενται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, του καταστατικού της εν λόγω ενώσεως, εμπεριέχει τόσον πλάνη περί τα πραγματικά και νομικά περιστατικά όσον και παραλείψεις.
- 85 Πρώτον, κακώς η απόφαση αναγνωρίζει ότι οι κανόνες αυτοί αντανakλούν ουσιώδη διάκριση μεταξύ τηλεοπτικών σταθμών, επιφορτισμένων με ειδική αποστολή δημοσίου συμφέροντος, και των νέων εμπορικών τηλεοπτικών σταθμών που δεν ανταποκρίνονται κατά κανόνα στις προβλεπόμενες από τους κανόνες αυτούς προϋποθέσεις. Πάντως, όπως υποστηρίζουν οι M6 και

Antena 3, από το καταστατικό της ΕΕΡΕ δεν προκύπτει ότι τα μέλη της πρέπει να είναι επιφορτισμένα με ειδική αποστολή δημοσίου συμφέροντος. Επομένως, πρόκειται για νέα προϋπόθεση, η οποία προστέθηκε αδικαιολογήτως με την απόφαση. Σε συνδυασμό με τους κανόνες περί εισδοχής νέων μελών, όπως προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 3, του καταστατικού, η προϋπόθεση αυτή καθιστά ακόμη εντονότερο τον ενέχοντα δυσμενείς διακρίσεις χαρακτήρα της ΕΕΡΕ και του συστήματος της Eurovision, εφόσον επιτρέπει τον *a priori* αποκλεισμό των νέων σταθμών από την ιδιότητα του ενεργού μέλους της ΕΕΡΕ λόγω του εμπορικού χαρακτήρα τους, έστω και αν πράγματι πληρούν τις προβλεπόμενες στη διάταξη αυτή προϋποθέσεις κτήσεως της εν λόγω ιδιότητας. Τον ενέχοντα δυσμενή διάκριση χαρακτήρα επιβεβαιώνει το άρθρο 6, παράγραφος 1, του καταστατικού της ΕΕΡΕ, το οποίο αναγνωρίζει ότι τις προϋποθέσεις εισδοχής δεν πληρούν όλα τα μέλη της ενώσεως. Συγκεκριμένο παράδειγμα τούτου αποτελεί ο σταθμός Canal Plus.

86

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε αντικειμενική εξέταση ούτε της καταστάσεως των μη μελών της ΕΕΡΕ σταθμών ούτε εκείνης των μελών της σε σχέση με τους εξαιρεθέντες κανόνες περί εισδοχής. Αν το είχε πράξει, θα είχε οπωσδήποτε διαπιστώσει ότι, αφενός, σ' έναν αριθμό σταθμών, μη μελών, μολονότι έχουν πανομοιότυπα χαρακτηριστικά με εκείνα ορισμένων μελών της ΕΕΡΕ, δεν έχει επιτραπεί να γίνουν μέλη της ενώσεως και ότι, αφετέρου, ορισμένα μέλη της ΕΕΡΕ δεν πληρούν στην πραγματικότητα τις απαιτούμενες από το άρθρο 3, παράγραφος 3, του καταστατικού προϋποθέσεις. Οι RTI και Telecinco παρατηρούν συναφώς ότι η ιταλική και ισπανική νομοθεσία επιβάλλουν στους ιδιώτες στους οποίους έχουν χορηγηθεί τηλεοπτικά δικαιώματα ιδιαίτερα αυστηρές υποχρεώσεις, όσον αφορά την ποικιλία των προγραμμάτων και την ίδια την παραγωγή. Εξάλλου, τα επιβαλλόμενα στη μετάδοση διαφημιστικών μηνυμάτων όρια είναι τα ίδια τόσο για τα μέλη όσο και τα μη μέλη της ΕΕΡΕ. Τούτο αρκεί για να θέσει υπό αμφισβήτηση τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι υφίστανται στους εν λόγω τομείς ουσιώδεις διαφορές μεταξύ των εμπορικών σταθμών και των εγγεγραμμένων ως μελών της ΕΕΡΕ σταθμών.

87

Κατά την Antena 3, το γεγονός ότι δεν έγινε τέτοια εξέταση έρχεται σε αντίθεση με το σημείο 83 της αποφάσεως που επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να ελέγχει, καθόλη την περίοδο ισχύος της εξαιρέσεως, αν οι κανόνες εισδοχής στην ΕΕΡΕ εφαρμόζονται κατά τρόπο πρόσφορο, εύλογο και μη ενέχοντα διακρίσεις. Η Επιτροπή, χορηγώντας την εξαίρεση, θεώρησε κατ' ανάγκη, χωρίς να προηγηθεί οποιαδήποτε εξέταση, ότι πληρούνταν η εν λόγω προϋπόθεση.

- 88 Η Επιτροπή αντικρούει ότι η έννοια της ειδικής αποστολής δημοσίου συμφέροντος συνιστά απλώς, στην αλληλουχία της αποφάσεως, επανάληψη των κανόνων περί εισδοχής που θέτει το καταστατικό της ΕΕΡΕ και, επομένως, δεν μπορεί να αποτελεί πρόσθετη προϋπόθεση για την κτήση της ιδιότητας του ενεργού μέλους της ενώσεως. Προσδιορίζει τις υποχρεώσεις ή επιβαρύνσεις από τις οποίες εξαρτάται η ιδιότητα του μέλους της ΕΕΡΕ, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 3, του καταστατικού της, σε καμία δε περίπτωση δεν συγγέεται με την έννοια της δημοσίας επιχειρήσεως ή της επιχειρήσεως που είναι επιφορτισμένη με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, όπως προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, της Συνθήκης.
- 89 Όσον αφορά τις επικρίσεις που άπτονται του περιεχομένου και της εκτάσεως της εξετάσεως των κανόνων περί εισδοχής στην ΕΕΡΕ, η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι, για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, δεν ήταν υποχρεωμένη να προβεί σε συστηματική ανάλυση της εφαρμογής από την ίδια την ΕΕΡΕ των κανόνων αυτών. Στη συνέχεια, υποστηρίζει ότι νομιμοποιούνταν να εκδώσει την απόφαση, χωρίς να εξετάσει τα της εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 3, του καταστατικού της ΕΕΡΕ σε κάθε επιμέρους περίπτωση.
- 90 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν όφειλε να αποδείξει ότι καθένα από τα μέλη της ΕΕΡΕ πληρούσε τις προβλεπόμενες στους καταστατικούς αυτούς κανόνες προϋποθέσεις. Το γεγονός ότι, για ιστορικούς λόγους, ένα μέλος της ΕΕΡΕ — όπως είναι ο σταθμός Canal Plus — δεν πληροί όλες τις προβλεπόμενες στο άρθρο 3, παράγραφος 3, του καταστατικού προϋποθέσεις δεν σημαίνει ότι η ανάλυσή της πάσχει στο σύνολό της. Πάντως, η Επιτροπή δέχεται ανεπιφύλακτα ότι επί του παρόντος ενδέχεται να υφίστανται ιδιωτικοί σταθμοί τηλεόρασεως που επίσης ικανοποιούν τις προϋποθέσεις. Τέλος, παρατηρεί ότι ουδέποτε εξέφρασε άποψη επί του ζητήματος αν υφίσταται διάκριση υπέρ ορισμένων μελών της ΕΕΡΕ που δεν ανταποκρίνονται απολύτως στα σήμερα ισχύοντα κριτήρια εισδοχής.
- 91 Αντίθετα, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι εναπόκειται στην ίδια να μεριμνά ώστε οι εξαιρεθέντες με την απόφασή της κανόνες περί εισδοχής στην ΕΕΡΕ να τηρούνται απ' όλους τους ενδιαφερομένους. Υπογραμμίζει συναφώς ότι η απόφαση επέβαλε στην ΕΕΡΕ την υποχρέωση να ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με οποιαδήποτε απόφαση ως προς τις αιτήσεις εισδοχής τρίτων. Τυχόν αδικαιολόγητη απόρριψη αιτήσεως εισδοχής στην ΕΕΡΕ δεν συνεπά-

γεται ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής. Η απόφαση αυτή παραβιάζεται στην πραγματικότητα από την ΕΕΡΕ προς την οποία απευθύνεται.

- 92 Η παρεμβαίνουσα ΕΕΡΕ εκτιμά ότι ορθώς οι αποφάσεις περί αποδοχής ή απορρίψεως των αιτήσεων εισδοχής που εκδίδει η ίδια με βάση τους επιδίδκους κανόνες εισδοχής εξετάστηκαν από την Επιτροπή όχι με σκοπό την εξακρίβωση της επαρκούς αιτιολογίας κάθε περιπτώσεως χωριστά, αλλά προς τον σκοπό του περιορισμού της ομάδας συνεργασίας σε ό,τι είναι αναγκαίο, και μάλιστα απαραίτητο, για τη διασφάλιση συνοχής και λειτουργίας επιτροπών την επίτευξη των στόχων της. Η εύρυθμη λειτουργία του εξαιρεθέντος συστήματος και η διατήρηση ουσιαστικού ανταγωνισμού εξαρτώνται από την εκπλήρωση μιας ειδικής αποστολής δημοσίου συμφέροντος, η οποία συνιστά τον κοινό παρανομαστή των μελών της ΕΕΡΕ.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 93 Προκαταρκτικώς, επιβάλλεται να γίνει μια διττή υπόμνηση. Πρώτον, η εκ μέρους της Επιτροπής έκδοση ατομικής αποφάσεως περί εξαιρέσεως προϋποθέτει ότι η συμφωνία ή η απόφαση περί ενώσεως επιχειρήσεων πληροί σωρευτικώς τις τέσσερις προϋποθέσεις, όπως αυτές εξαγγέλλονται στο άρθρο 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης. Αρκεί η μη πλήρωση μιας από τις τέσσερις αυτές προϋποθέσεις για την άρνηση χορηγήσεως εξαιρέσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1984 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 43/82 και 63/82, VBVB και VBBB κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 19, σκέψη 61· διάταξη του Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 1996 στην υπόθεση C-137/95 P, SPO κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-1611, σκέψη 34· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1994 στην υπόθεση T-17/93, Matra Hachette κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-595, σκέψη 104, και της 21ης Φεβρουαρίου 1995 στην υπόθεση T-29/92, SPO κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-289, σκέψεις 267 και 286). Δεύτερον, στις περιπτώσεις, όπως η προκειμένη, όπου τα όργανα της Κοινότητας διαθέτουν εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να μπορούν να εκπληρώνουν την αποστολή τους, η εξασφάλιση των εγγυήσεων που παρέχει η κοινοτική έννομη τάξη στο πλαίσιο των διοικητικών διαδικασιών έχει κατά μείζονα λόγο θεμελιώδη σημασία. Μεταξύ των εγγυήσεων αυτών συγκαταλέγεται ιδίως η υποχρέωση του αρμοδίου οργάνου να εξετάζει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία που έχουν σχέση με την εκάστοτε κρινόμενη περίπτωση (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1991 στην υπόθεση C-269/90, Technische Universität München, Συλλογή 1991, σ. I-5469, σκέψεις 14 και 26, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 1992 στην υπόθεση T-44/90, La Cinq κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1, σκέψη 86).

- 94 Ακολούθως, πρέπει να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με το σημείο 50 της απόφασης, οι κανόνες περί εισδοχής στην ΕΕΡΕ «στρεβλώνουν εν μέρει τον ανταγωνισμό έναντι των αμιγώς εμπορικών σταθμών που δεν γίνονται δεκτοί ως μέλη» και ότι, ως εκ τούτου, οι σταθμοί αυτοί δεν μπορούν να μετέχουν στην ορθολογική οργάνωση και εξοικονόμηση δαπανών που επιτυγχάνεται μέσω του συστήματος της Eurovision. Σύμφωνα με τα σημεία 72 επ. της απόφασης, οι περιορισμοί του ανταγωνισμού, που απορρέουν από την εφαρμογή των εν λόγω κανόνων εισδοχής, πρέπει πάντως να είναι απαραίτητοι, κατά την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 3, στοιχείο α', της Συνθήκης.
- 95 Προκειμένου να εκτιμήσει τη νομιμότητα της απόφασης συναφώς, το Πρωτοδικείο οφείλει κατ' αρχάς να εξετάσει, όπως άλλωστε οφείλε να πράξει και η Επιτροπή, αν οι ανωτέρω κανόνες εισδοχής (που προαναφέρθηκαν στη σκέψη 10) έχουν αντικειμενικό και επαρκώς προσδιορισμένο χαρακτήρα, επιτρέποντα ομοιόμορφη και μη ενέχουσα διακρίσεις εφαρμογή έναντι όλων των δυνάμει ενεργών μελών, σύμφωνα με παγιωθείσα νομολογία (βλ., επί παραδείγματι, την προαναφερθείσα απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 1977 στην υπόθεση Metro κατά Επιτροπής, σκέψη 20). Πράγματι, η ορθή εκτίμηση της αναγκαιότητας των περιορισμών του ανταγωνισμού, ως απόρροιας των εν λόγω κανόνων, μπορεί να χωρήσει μόνον εφόσον πληρούται η προϋπόθεση αυτή.
- 96 Από την ανάγνωση της απόφασης, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ευθύς εξαρχής ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε τέτοιο έλεγχο.
- 97 Στη συνέχεια, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι οι τρεις προϋποθέσεις, όπως απαιτεί το άρθρο 3, παράγραφος 3, του καταστατικού της ΕΕΡΕ, όσον αφορά την εξυπηρέτηση του πληθυσμού, τον προγραμματισμό και την παραγωγή των μεταδιδόμενων εκπομπών, δεν έχουν επαρκώς προσδιορισμένο περιεχόμενο. Πράγματι, αναφερόμενες κατ' ουσίαν σε ποσοτικά κριτήρια μη δυνάμενα να εκφραστούν σε αριθμούς, οι ανωτέρω προϋποθέσεις εμφανίζουν αόριστο και απροσδιόριστο χαρακτήρα. Υπό την έννοια αυτή, ελλείπει άλλων διευκρινίσεων, δεν είναι ικανές να στηρίξουν ομοιόμορφη και μη ενέχουσα διακρίσεις εφαρμογή.
- 98 Το γεγονός ότι η ΕΕΡΕ, όπως βεβαίωσε η ίδια κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης, αναγκάστηκε να απευθύνει, εκ των υστέρων, ερμηνευτικό σημείωμα περί της πρώτης προϋποθέσεως περί εισδοχής («εσωτερική κατευθυντήρια γραμμή», καθορίζοντας στο 90 % την υποχρέωση εξυπηρέτησεως του πληθυσμού) επιβεβαιώνει την ανωτέρω εκτίμηση.

- 99 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή όφειλε να καταλήξει στο ότι δεν ήταν σε θέση να εκτιμήσει αν οι αντίστοιχοι περιορισμοί ήταν αναγκαίοι κατά την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 3, στοιχείο α', της Συνθήκης. Επομένως, δεν μπορούσε να τους εξαιρέσει στηριζόμενη στο άρθρο αυτό.
- 100 Για τους ίδιους λόγους, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να ελέγχει, καθ' όλη την περίοδο ισχύος της εξαιρέσεως, σύμφωνα με το σημείο 83 της αποφάσεως, «αν εξακολουθούν να πληρούνται οι όροι εξαιρέσεως και αν, ειδικότερα, οι όροι εισδοχής (...) εφαρμόζονται με τον πρόσφορο, εύλογο και μη ενέχοντα διακρίσεις τρόπο». Εξάλλου, η Επιτροπή αναγνώρισε κατά τη διάρκεια της επ' ακροατηρίου συζητήσεως ότι δεν έδωσε καμία συνέχεια στις πληροφορίες που της διαβιβάστηκαν δυνάμει του άρθρου 2, σημείο 2, της αποφάσεως, σχετικά με τις αποφάσεις που εξέδωσε η ΕΕΡΕ επί των αιτήσεων εισδοχής τρίτων.
- 101 Επιπλέον, από το σημείο 83 της αποφάσεως καταδεικνύεται ότι η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι δεν όφειλε να εξετάσει την εκ μέρους της ΕΕΡΕ εφαρμογή των επιδίκων κανόνων αποδοχής των υποψηφιοτήτων των νέων σταθμών τηλεοράσεως, προτού προβεί στην εξαίρεση. Πράγματι, η υποχρέωση που ανέλαβε να ελέγχει αν οι προϋποθέσεις εισδοχής εφαρμόζονται κατά πρόσφορο, εύλογο και μη ενέχοντα διακρίσεις τρόπο, ως προϋπόθεση διατηρήσεως της επιδίκης εξαιρέσεως, έπρεπε να την ωθήσει στην εκτίμηση ότι όφειλε επίσης να διενεργήσει τον έλεγχο προτού χορηγήσει την εξαίρεση. Το διαδικαστικό αυτό βήμα επιβαλλόταν κατά μείζονα λόγο δεδομένου ότι η αναγνώριση της ιδιότητας του ενεργού μέλους της ΕΕΡΕ έγινε «με απόφαση της γενικής συνελεύσεως ύστερα από πρόταση του διοικητικού συμβουλίου» (άρθρο 3, παράγραφος 12, του καταστατικού της ΕΕΡΕ), πράγμα που περιάγει τα υποψήφια μέλη της ΕΕΡΕ σε θέση εξαρτήσεως από τις λαμβανόμενες επί του θέματος αποφάσεις του οργάνου που εκπροσωπεί τα ενεργά μέλη της ενώσεως (βλ., συναφώς, την προμνησθείσα απόφαση στην υπόθεση La Cinq κατά Επιτροπής, σκέψη 89).
- 102 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η Επιτροπή, μη ελέγχοντας πρωτίστως αν οι κανόνες εισδοχής ήταν αντικειμενικοί και επαρκώς προσδιορισμένοι, ώστε να μπορούν να τύχουν ομοιόμορφης και μη ενέχουσας

διακρίσεις εφαρμογής, προκειμένου να μπορέσει ή ίδια να εκτιμήσει στη συνέχεια αν ήταν απαραίτητοι δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 3, στοιχείο α', της Συνθήκης, στήριξε την απόφασή της σε εσφαλμένη ερμηνεία της ανωτέρω διατάξεως.

- 103 Κατόπιν αυτού, πρέπει να γίνει δεκτό το πρώτο σκέλος του λόγου περί παραβάσεως της εν λόγω διατάξεως.

2. Η έννοια της ειδικής αποστολής δημοσίου συμφέροντος υπό το πρίσμα του άρθρου 85, παράγραφος 3, στοιχείο α', της Συνθήκης

— Συνοπτική παράθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

- 104 Οι προσφεύγουσες διατείνονται κατ' ουσίαν ότι η έννοια της «ειδικής αποστολής δημοσίου συμφέροντος» που χαρακτηρίζει τα μέλη της ΕΕΡΕ, πέραν του ότι ενέχει διακρίσεις, είναι άσχετη προς την ανάλυση στην οποία είναι αρμόδια να προβαίνει η Επιτροπή βάσει του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης. Η απόφαση στηρίζεται στην εν λόγω έννοια προκειμένου να ευνοήσει τις επιχειρήσεις, στην πλειονότητά τους δημόσιες, μέλη της ΕΕΡΕ, εξαιρώντας τες από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, παραβιάζοντας την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Αν δεν είχε αναγνωρίσει στις εταιρίες μέλη της ΕΕΡΕ, και μόνον σε αυτές, το ανωτέρω κοινό χαρακτηριστικό, η Επιτροπή δεν θα είχε χορηγήσει εξαίρεση.

- 105 Περαιτέρω, κάνοντας χρήση της ανωτέρω εννοίας, η Επιτροπή προέβη, στην προκειμένη περίπτωση, σε κακή εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, προκειμένου να χορηγήσει την παρέκκλιση, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, της Συνθήκης, τη στιγμή που τα μέλη της ΕΕΡΕ δεν ήταν επιχειρήσεις επιφορτισμένες με την ειδική αποστολή της διαχειρίσεως υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διατάξεως.

- 106 Συναφώς, η Telecinco υποστηρίζει ότι μια επιχειρήση μπορεί να θεωρηθεί ως εκπληρούσα ειδική αποστολή δημοσίου συμφέροντος μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η δημόσια αρχή την υποχρεώνει νομικώς σε αποστολές ή καθήκοντα που, άλλως, δεν θα αναλάμβανε εκουσίως. Επομένως, οι ελευθέρως λαμβανόμενες αποφάσεις ή οι ελευθέρως αναλαμβανόμενες υποχρεώσεις εκ μέρους των τηλεοπτικών σταθμών ως προς τη χωρική κάλυψη, τον προγραμματισμό ή την ίδια την παραγωγή τους δεν μπορούν να θεωρηθούν ως εκφάνσεις μιας ειδικής αποστολής δημοσίου συμφέροντος ανατεθειμένης στους εν λόγω σταθμούς. Υπό τις περιστάσεις αυτές, μια εξέταση των εθνικών εννόμων καθεστώτων που διέπουν τους διαφόρους τηλεοπτικούς σταθμούς — μέλη της ΕΕΡΕ — θα αρκούσε για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η εκπλήρωση μιας ειδικής αποστολής δημοσίου συμφέροντος δεν μπορεί να θεωρηθεί ως κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα όλων των μελών της ΕΕΡΕ και αποκλειστικά αυτών.
- 107 Στην αλληλουχία αυτή, διατυπώνεται περαιτέρω η αιτίαση ότι η απόφαση παρέλειψε να εξετάσει την προνομιακή δημόσια χρηματοδότηση (κρατικές ενισχύσεις, επιδοτήσεις, εγκεκριμένα ελλείμματα προϋπολογισμού κ.λπ.) που απολαύει η πλειονότητα των μελών της ΕΕΡΕ. Κατά την παρεμβαίνουσα SIC, καίτοι οι δημόσιες αρχές επιβάλλουν ενδεχομένως στα μέλη της ΕΕΡΕ συγκεκριμένες επιβαρύνσεις, τους χορηγούν πάντως πολύ συγκεκριμένες αντισταθμίσεις, συνιστώσες σημαντικό στοιχείο της υπό κρίση περιπτώσεως, το οποίο η Επιτροπή θα όφειλε να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία.
- 108 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, καίτοι οι κανόνες περί ανταγωνισμού της Συνθήκης πρέπει να εφαρμόζονται ομοίμορφα επί των δημοσίων και ιδιωτικών επιχειρήσεων, τούτο δεν σημαίνει, πάντως, ότι η ίδια αδυνατεί να λάβει υπόψη, στο πλαίσιο διαδικασίας εξαιρέσεως βάσει του άρθρου 85, παράγραφος 3, τις ιδιομορφίες του οικονομικού τομέα εντός του οποίου δρουν οι επιχειρήσεις, δημόσιες ή ιδιωτικές, και τις επιβαρύνσεις και υποχρεώσεις που υπέχουν, χωρίς να θίγονται οι ειδικές διατάξεις του άρθρου 90, παράγραφος 2. Ακριβέστερα, η Επιτροπή εκτιμά ότι μπορεί να λάβει υπόψη, δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 3, στο πλαίσιο του συγκεκριμένου τομέα, τη θέση μιας ομάδας επιχειρήσεων στις μεταξύ τους σχέσεις καθώς και στις σχέσεις με τους τρίτους, χωρίς να παραβιάζεται η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Πάντως, μια τέτοια στάθμιση των ιδιομορφιών ενός οικονομικού τομέα δεν συνεπάγεται ότι, σε έναν άλλο οικονομικό τομέα, μια περιοριστική συμφωνία ή πρακτική, έχουσα το αυτό αντικείμενο, πρέπει κατ' ανάγκη να τύχει εξαιρέσεως.

- 109 Εξάλλου, η απόφαση της Επιτροπής δεν επηρεάζει το αν τα μέλη της ΕΕΡΕ μπορούν ή όχι να θεωρηθούν επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, της Συνθήκης.
- 110 Εν πάση περιπτώσει, η απόφαση επικουρικός μόνον στηρίζεται στην «αποστολή δημοσίου συμφέροντος», έκφραση επαναλαμβάνουσα, απλώς στη συγκεκριμένη αλληλουχία, τις προβλεπόμενες στο άρθρο 3, παράγραφος 3, του καταστατικού της ΕΕΡΕ προϋποθέσεις κήσεως της ιδιότητας του ενεργού μέλους της ενώσεως. Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή περιορίστηκε να εκτιμήσει τα θετικά αποτελέσματα των επιδίκων αποφάσεων και συμφωνιών και, επικουρικός, να λάβει υπόψη, στο πλαίσιο της εξετάσεως του απαραίτητου χαρακτήρα τους, τις υποχρεώσεις από τις οποίες εξαρτάται η εισδοχή στην ΕΕΡΕ.
- 111 Τέλος, η Επιτροπή δεν προέβη σε εμπειριστατωμένη ανάλυση του αποκαλούμενου συστήματος προνομιακής χρηματοδοτήσεως των μελών της ΕΕΡΕ, στο πλαίσιο του άρθρου 85, παράγραφος 3, διότι πρόσφορο πλαίσιο για μια τέτοια ανάλυση είναι το των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης. Εν πάση περιπτώσει, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν τον προνομιακό χαρακτήρα του συστήματος.
- 112 Η παρεμβαίνουσα RAI υπενθυμίζει ότι, δυνάμει πάγιας πρακτικής της Επιτροπής εγκριθείσας ιδίως με την προαναφερθείσα απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 1977 στην υπόθεση Metro κατά Επιτροπής (σκέψη 43), οι εκτιμήσεις στις οποίες προβαίνει η Επιτροπή για την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, λαμβάνουν υπόψη και άσχετες προς τον ανταγωνισμό παραμέτρους, κοινωνικοοικονομικής ιδίως φύσεως. Πρόκειται συγκεκριμένα για την προστασία της πολυφωνίας, αποστολής που κρίνεται ουσιώδης στο πλαίσιο της κοινοτικής πολιτικής των οπτικοακουστικών μέσων, η οποία καθιστά αναπόφευκτη την εκτίμηση των διαφορών μεταξύ τηλεοπτικών σταθμών επιδιωκόντων αποστολή δημοσίου συμφέροντος και αμιγώς εμπορικών σταθμών. Εν πάση περιπτώσει, η απόφαση στηρίζεται προεχόντως στα αυστηρώς οικονομικά πλεονεκτήματα, απόρροια των εξαιρεθεισών αποφάσεων και συμφωνιών.

- 113 Η παρεμβαίνουσα RTVE υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να εξομοιώνεται η έννοια της «δημοσίας υπηρεσίας» προς την έννοια της «υποχρέωσης δημοσίας υπηρεσίας». Η τελευταία επαναλαμβάνεται στην κοινοτική ορολογία με την έκφραση «υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος», όπως αυτή απαντά στο άρθρο 90, παράγραφος 2, της Συνθήκης. Η απόφαση ουδαμώς εκκινεί από την αρχή ότι όλα τα μέλη της ΕΕΡΕ είναι επιχειρηματίες ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών, επιφορτισμένοι με αποστολή γενικού οικονομικού συμφέροντος, συνεπαγόμενη την υπαγωγή τους σε καταστατικές υποχρεώσεις δυνάμει τυπικής πράξης. Διαπιστώνει ότι ορισμένα μέλη της ΕΕΡΕ τελούν στην κατάσταση αυτή, πλην όμως περιορίζεται να θεωρήσει ως στοιχείο διακρίσεως των μελών της ΕΕΡΕ από τους εμπορικούς σταθμούς την αυτοδέσμευση των πρώτων να προσφέρουν ποικίλα προγράμματα, περιλαμβανομένων υποχρεωτικά των λιγότερο δημοφιλών αθλημάτων, ανεξάρτητα από τον συσχετισμό κόστους παραγωγής και αποδοτικότητας.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 114 Στο πλαίσιο της εξουσίας του ελέγχου, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει, περαιτέρω, να διερευνήσει — ως εκ του περισσού, λόγω του ότι διαπίστωσε ήδη παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης δικαιολογούσα την ακύρωση της αποφάσεως — αν η έννοια της ειδικής αποστολής δημοσίου συμφέροντος, όπως απαντά στην απόφαση, συνιστά ή όχι στοιχείο με βαρύνουσα σημασία, δυνάμενο να ληφθεί υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης, ιδίως όσον αφορά την προβλεπόμενη από το στοιχείο α' προϋπόθεση. Σε αρνητική περίπτωση, το Πρωτοδικείο οφείλει να καταλήξει στο ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη, λαμβάνοντας υπόψη ένα τέτοιο στοιχείο ικανό να στρεβλώσει την εκτίμησή της περί του απαραίτητου χαρακτήρα των περιορισμών του ανταγωνισμού, περιορισμών που εξαίρεσε (βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου στην προαναφερθείσα υπόθεση La Cinq κατά Επιτροπής, σκέψη 63, και της 2ας Μαΐου 1995 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-163/94 και T-165/94, NTN Corporation και Koyo Seiko κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-1381, σκέψεις 113 και 114).
- 115 Από την απλή ανάγνωση της αποφάσεως διαπιστώνεται ότι, σε αντίθεση προς τον ισχυρισμό της Επιτροπής, η έννοια της ειδικής αποστολής δημοσίου συμφέροντος που επέλεξε αποδεικνύεται θεμελιώδες στοιχείο της αιτιολογήσεως της αποφάσεως αυτής. Πράγματι, σύμφωνα με την απόφαση (σημεία 5, 11, 19, 20, 45, 60, 72 και 74), η εκπλήρωση τέτοιας ειδικής αποστολής δημοσίου συμφέροντος επιτρέπει την κτήση της ιδιότητας του ενεργού μέλους της

ΕΕΡΕ, ενώ οι συνδεδεμένες με την εν λόγω αποστολή αντιξοότητες είναι ικανές να δικαιολογήσουν ειδικό καθεστώς για την ΕΕΡΕ έναντι των κανόνων του ανταγωνισμού. Επομένως, η έννοια της ειδικής αποστολής δημοσίου συμφέροντος, όπως ορίζεται από την Επιτροπή, πρυτάνευσε κατά τον προσδιορισμό του κύκλου των δικαιούχων της επίδικης εξαιρέσεως.

- 116 Κατά την απόφαση, η ειδική αποστολή δημοσίου συμφέροντος χαρακτηρίζεται ειδικότερα από την «υποχρέωση να παρέχονται ποικίλα προγράμματα, συμπεριλαμβανομένων των μορφωτικών, εκπαιδευτικών και επιστημονικών προγραμμάτων καθώς και των προγραμμάτων που ενδιαφέρουν περιορισμένες ομάδες του πληθυσμού (...), και να καλύπτεται το σύνολο του εθνικού πληθυσμού, ανεξαρτήτως του κόστους» (σημείο 5). Υπό την έννοια αυτή, η απόφαση επαναλαμβάνει κατ' ουσίαν τα στοιχεία της ειδικής αποστολής που έγκειται στη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, όπως προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, της Συνθήκης, σύμφωνα με την ερμηνεία που του προσέδωσε ο κοινοτικός δικαστής, ήτοι, ιδίως, «το συμφέρον όλων των χρηστών σε όλο το έδαφος του οικείου κράτους μέλους (...), χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές καταστάσεις και το πόσο συμφέρουσα οικονομικώς είναι κάθε ατομική επιχείριση» (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 1993 στην υπόθεση C-320/91, Corbeau, Συλλογή 1993, σ. I-2533, σκέψη 15). Επομένως, για να δεχθεί ότι η κατά το άρθρο 85, παράγραφος 3, στοιχείο α', της Συνθήκης προϋπόθεση πληρούνταν, η Επιτροπή έλαβε υπόψη στοιχεία εμπύπτοντα στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 90, παράγραφος 2, της Συνθήκης.
- 117 Στον βαθμό κατά τον οποίο, σύμφωνα με την ίδια την απόφαση (σημείο 78), το άρθρο 90, παράγραφος 2, δεν τυγχάνει εφαρμογής, τα εμπύπτοντα κατ' ουσίαν στο άρθρο αυτό στοιχεία δεν μπορούν στην προκειμένη περίπτωση να αποτελέσουν, χωρίς άλλη αιτιολογία, κριτήριο εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3.
- 118 Ασφαλώς, η Επιτροπή μπορεί να στηριχθεί, στο πλαίσιο μιας σφαιρικής εκτίμησης, σε λόγους αναγόμενους στην επιδίωξη του δημοσίου συμφέροντος, προκειμένου να χορηγήσει, δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης, εξαίρεση. Πάντως, στην προκειμένη περίπτωση όφειλε να αποδείξει ότι παρόμοιοι λόγοι επέβαλαν την αποκλειστικότητα των δικαιωμάτων μετα-

δόσεως των αθλητικών εκδηλώσεων, όπως δέχεται η απόφαση υπέρ των μελών της ΕΕΡΕ, και ότι η αποκλειστικότητα αυτή ήταν απαραίτητη προκειμένου να τους επιτρέψει να επιτύχουν δίκαιη απόδοση της επενδύσεως (σημείο 71).

119 Απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου ως προς την αναγκαιότητα της εν λόγω αποκλειστικότητας, η Επιτροπή, αναφερόμενη στο σημείο 24 της αποφάσεως, περιορίστηκε να βεβαιώσει ότι, κάτω ενός συγκεκριμένου «κατωφλίου», η κτήση σε πολύ υψηλές τιμές τηλεοπτικών δικαιωμάτων επί των αθλητικών εκδηλώσεων «δεν δικαιολογείται πλέον από οικονομικής απόψεως» και ότι «η έννοια της δίκαιας αποδόσεως δεν εκφράζεται με συγκεκριμένους αριθμούς» αλλ' αντιστοιχεί μάλλον σε μια «συνολική οικονομική ισορροπία των επιχειρηματιών ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών».

120 Όπως προκύπτει από τους ισχυρισμούς αυτούς, η Επιτροπή δεν στηρίχτηκε σε έναν ελάχιστο αριθμό συγκεκριμένων οικονομικών στοιχείων που θα μπορούσαν να εκφράσουν σε αριθμούς, στα πλαίσια εθνικών παραμέτρων που διαφέρουν από οικονομική άποψη, τις αναληφθείσες από τα μέλη της ΕΕΡΕ επενδύσεις, καθώς και τους ειδικούς λογαριασμούς που απηχούν τον συσχετισμό μεταξύ των εν λόγω επενδύσεων και των συνδεομένων με τη μετάδοση των αθλητικών εκδηλώσεων εισοδημάτων. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η αιτιολογία της Επιτροπής συναφώς δεν επιδέχεται καν έλεγχο, εντός των ορίων που έθεσε με τη νομολογία του ο κοινοτικός δικαστής.

121 Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή θα νομιμοποιούνταν να λάβει υπόψη, προκειμένου να χορηγήσει την κατά το άρθρο 85, παράγραφος 3, εξαίρεση, τις επιβαρύνσεις και υποχρεώσεις που απορρέουν για τα μέλη της ΕΕΡΕ από αποστολή δημοσίου συμφέροντος μόνον αν εξέταζε επίσης, με επιμέλεια και αμεροληψία, όπως απαιτεί η προαναφερθείσα νομολογία (στη σκέψη 93 *in fine*), και τα λοιπά σχετικά στοιχεία του φακέλου, όπως την ενδεχόμενη ύπαρξη συστήματος οικονομικού αντισταθμίσιματος των εν λόγω επιβαρύνσεων και υποχρεώσεων, χωρίς να θίγονται τα άρθρα 92 και 93 της Συνθήκης. Όμως, η Επιτροπή βεβαίωσε ρητά ότι δεν ήταν αναγκαία η εξέταση της προβαλλομένης προνομιακής χρηματοδοτήσεως των μελών της ΕΕΡΕ στο πλαίσιο του άρθρου 85, παράγραφος 3, με το αιτιολογικό ότι το μόνο συναφώς κατάλληλο πλαίσιο ήταν εκείνο των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης.

122. Περαιτέρω, εξαιρώντας τους κανόνες εισδοχής που δεν επιδέχονται ενιαία και μη ενέχουσα διακρίσεις εφαρμογή (βλ., ανωτέρω, σκέψη 97), η απόφαση δεν αποκλείει ούτε ότι οι επιφορτισμένοι με αποστολή δημοσίου συμφέροντος επιχειρηματίες ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών — αποστολή αναγνωρισμένη από τις αρμόδιες εθνικές αρχές — στερούνται των πλεονεκτημάτων των μελών της ΕΕΡΕ, ούτε ότι άλλοι επιχειρηματίες ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, οι οποίοι δεν έχουν την ιδιότητα αυτή, εξακολουθούν να τα απολαμβάνουν.
123. Έπεται ότι η Επιτροπή, δεχθείσα εν προκειμένω ως κριτήριο χορηγήσεως εξαιρέσεως από τους κανόνες του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης αποκλειστικά και μόνον την εκπλήρωση ειδικής αποστολής δημοσίου συμφέροντος, η οποία προσδιορίστηκε, κατ' ουσίαν, σε συσχετισμό προς την αποστολή διαχειρίσεως υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, της Συνθήκης, στήριξε τη συλλογιστική της σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης. Η νομική αυτή πλάνη είναι ικανή να στρεβλώσει την εκτίμηση της Επιτροπής ως προς τον απαραίτητο χαρακτήρα των υπαχθέντων στην εξαίρεση περιορισμών του ανταγωνισμού.
124. Επομένως, το δεύτερο σκέλος του λόγου περί παραβάσεως της εν λόγω διατάξεως πρέπει να γίνει δεκτό.
125. Όπως προκύπτει από τις προηγούμενες σκέψεις που αναπτύχθηκαν ως προς τα δύο σκέλη του εξετασθέντος λόγου, η Επιτροπή, στηριχθείσα σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης, κατάληξε ότι οι υπαχθέντες σε εξαίρεση περιορισμοί του ανταγωνισμού, και ειδικότερα οι συνδεόμενοι με τους κανόνες εισδοχής στην ΕΕΡΕ, ήσαν απαραίτητοι κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.
126. Κατά συνέπεια, χωρίς να συντρέχει λόγος αποφάνσεως επί των υπολοίπων προβληθέντων λόγων, ούτε διατάξεως αποδείξεων, όπως ζήτησαν οι προσφεύγουσες, η απόφαση πρέπει να η ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 127 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του αντιδίκου.
- 128 Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε ως προς τους λόγους της, οι δε προσφεύγουσες, καθώς και η SIC, παρεμβαίνουσα στην υπόθεση T-542/93, ζήτησαν την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδά τους, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα των προσφευγουσών και της SIC και να φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.
- 129 Δεδομένου ότι η Μ6 ζήτησε την καταδίκη της ΕΕΡΕ στα δικαστικά έξοδα λόγω της παρεμβάσεώς της στην υπόθεση T-528/93, η ΕΕΡΕ πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της Μ6, στο πλαίσιο της εν λόγω παρεμβάσεως, και να φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα. Επειδή η RTI δεν ζήτησε την καταδίκη της RAI στα έξοδα που συνδέονται με την παρέμβασή της στην υπόθεση T-542/93, η εν λόγω παρεμβαίνουσα φέρει μόνο τα δικαστικά έξοδά της. Στο πλαίσιο της παρεμβάσεώς της στην υπόθεση T-543/93, η RTVE φέρει τα δικαστικά έξοδά της, σύμφωνα με τα αιτήματα της Telecinco. Τέλος, επειδή η Antena 3 δεν ζήτησε την καταδίκη της RTVE στα δικαστικά έξοδα που συνδέονται με την παρέμβασή της στην υπόθεση T-546/93, η εν λόγω παρεμβαίνουσα φέρει επίσης μόνο τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 93/403/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουνίου 1993, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/32.150 — Σύστημα EBU/Eurovision).**

- 2) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες και η παρεμβαίνουσα Sociedade Independente de Comunicação SA.

- 3) Η Reti Televisive Italiane SpA φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της παρεμβάσεως της Radiotelevision italiana SpA. Οι Gestevisión Telecinco SA και Antena 3 de Televisión φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν αντίστοιχα στο πλαίσιο των παρεμβάσεων της Radiotelevisión española.

- 4) Η παρεμβαίνουσα Union européenne de radio-télévision φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα Métropole télévision SA στο πλαίσιο της παρεμβάσεώς της. Οι παρεμβαίνουσες Radiotelevisione italiana SpA και Radiotelevisión española φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Saggio

Kirschner

Καλογερόπουλος

Tiili

Moura Ramos

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Ιουλίου 1996.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

A. Saggio